

ស្តេចដែលត្រូវគេបដិសេធ

...ដើម្បីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលត្រូវបាននាំមកយើងនៅថ្ងៃនេះ
តាមរយៈការបម្រើនៃព្រះបន្ទូល។ ហើយវា...

2 សប្តាហ៍មុននេះ ខ្ញុំបានចាញ់អាកាសធាតុ។ មិនអាចនិយាយថាពិតជាចាញ់
អាកាសធាតុទេ វាជាតេស្តដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ តេស្តនៃរាងកាយ។ ហើយនោះជាអ្វី
ដែលអ្នកបានឮ ថាខ្ញុំនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ គឺដោយសារតែខ្ញុំបានទៅទីនោះដូច្នោះ
ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទន្លេវិញទេ។ អ្នកយកផ្នែកខាងលើនៃសាច់និង
ផ្នែកខាងក្រោមនៃសាច់រាងកាយ។ ហើយពួកគេត្រូវតែអញ្ជើង រៀងរាល់ពីរបីនាទី
ម្តង ពួកគេត្រូវត្រលប់មកថតកាំរស្មីម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែយើងសន្មត់ថានឹងយកពួកគេ
ប្រសិនបើយើងធ្វើបេសកកម្មនាបរទេស រៀងរាល់ប្រាំមួយខែម្តង។ បងប្រុសរ៉ូប៊ី
តនិងគេផ្សេងទៀត ខ្ញុំគិតថា ពួកគេទៅទីនោះរៀងរាល់ប្រាំមួយខែម្តង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ
មិនដែលធ្វើទេអស់រយៈពេលបួនឆ្នាំមកហើយ។

3 បញ្ហាគឺ មានតែមួយប៉ុណ្ណោះគឺ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តប្រេងល្ងងនោះទេ។ ហើយពួកគេ
និយាយថាមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេអាចផ្តល់ឱ្យបានទេ ដូច្នោះខ្ញុំ អូ ខ្ញុំឈឺ
នៅពេលដែលពួកគេឱ្យរបស់ទាំងនោះ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក នៅក្នុងរឿងរ៉ាវ
ជីវិតរបស់ខ្ញុំ ថាតើរបស់នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺយ៉ាងម៉េច។ និង—ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែស្អប់
ក្នុងការយករបស់ទាំងនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់មិត្តត្រូវពេទ្យដ៏សប្បុរស
របស់ខ្ញុំ...“មិនមានអ្វីផ្សេងទៀតទេឬ?”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនគិតអញ្ជើងទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។”

4 អូ នៅពេលដែលស្ត្រីនោះចូលមកនៅទីនោះ មើលទៅ ដូចជាប្រហែលជា
ខ្ញុំកំពុងនិយាយបំផ្លើស ប៉ុន្តែ មើលទៅដូចជាបួន។ វា—វាជា...ខ្ញុំមិនដែលឃើញ
ច្រើនទេ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែទប់ច្រមុះនិងកណ្តាស់របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែទីបំផុតខ្ញុំធ្វើឱ្យវា
ធ្លាក់ចុះ។

5 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នៅក្នុងការសាកល្បងទាំងអស់ ហើយវាទាំងអស់បាន
កើតឡើង ខ្ញុំចង់អរគុណព្រះអម្ចាស់ចំពោះការពិនិត្យដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ខ្ញុំបាន
ឆ្លងកាត់ មួយរយភាគរយ អាចទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោកដែលខ្ញុំចង់ទៅ។

ខ្ញុំបានសួរគ្រូពេទ្យដែលជាអ្នកឯកទេសល្អបំផុតបីរូប គឺ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថានៅល្វីសរៀល។ ហើយខ្ញុំបានសួរពួកគេ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចពិការយ៉ាងហោចណាស់ដប់ភាគរយដែរឬទេ?”

6 បាននិយាយថា “អ្នកមិនអាចពិការសូម្បីតែមួយភាគរយ។” បាននិយាយ—បាននិយាយថា “អ្នកមានសុខភាពល្អឥតខ្ចោះគ្រប់បែបយ៉ាង។” ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណណាស់ចំពោះព្រះ។ តើមាននរណាទៀតដែលអាចមកក្រៅពីព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ឃើញទេ ដែលធ្វើដូច្នោះ?

7 ហើយគាត់បាននិយាយថា “អ្នក...រាល់លំហូររបស់អ្នក បង្ហាញនៅទីនោះ អ្នកនៅក្មេង។” គាត់បាននិយាយថា “កោសិកាឈាមរបស់អ្នកមិនបានចាប់ផ្តើមបែកឬអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ។” គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកមានរាងនិងសុខភាពល្អណាស់។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹងមែន ខ្ញុំរីករាយណាស់។”

8 ហើយខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនិយាយ ទីបន្ទាល់ដល់គិលានុបដ្ឋាយិកាទាំងអស់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនោះ និងគ្រូពេទ្យគ្រប់រូប ទៅព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ។ និងវេជ្ជបណ្ឌិតជាក់លាក់មួយ ខ្ញុំគិតថាគាត់ត្រូវសន្មត់ថានៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំរីករាយដែលដឹងថានៅតែមានបុរសល្អនៅលើពិភពលោកនេះ បុរសពិតប្រាកដ បុរសដែលនឹងមើលថែខ្ញុំរយៈពេលប្រាំថ្ងៃ តាមរយៈការពិនិត្យរាងកាយដែលប្រហែលជានឹងដំណើរការពីរទៅបីរយដុល្លារសម្រាប់ម្នាក់។ នៅពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ ពួកគេនិយាយថា “នេះគឺជាការចូលរួមចំណែករបស់យើងក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។” ឃើញទេ? យេ។ មិនសូម្បី...និយាយថា “ហេតុអ្វី បានជាអ្នកខ្មាស់រៀនយើង សូម្បីតែសួរយើងថាតើអ្នកជំពាក់យើងដែរឬទេ?” បាននិយាយថា “គ្រាន់តែការអធិស្ឋានរបស់អ្នកសម្រាប់យើង!”

9 “ហើយនៅខាងក្នុង” ពួកគេថា “យើងរកឃើញអ្វីដែលរំជួលចិត្តដែលយើងមិនអាចយល់បាន។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយ... “យើង...វា—វាហាក់ដូចជាមិនមាន...” គាត់បាននិយាយថា “នៅខាងក្រៅ អ្នកមិនភ័យប្តូរខានឡើយ។ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “នៅខាងក្នុង មានអារម្មណ៍ដែលយើងមិនអាចយល់បាន។”

10 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនេះមួយភ្លែត ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។” ហើយខ្ញុំបានទៅនិយាយអំពីនិមិត្ត។ វាជាវាលមួយផ្សេងទៀត

សម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេមិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេអំពីព្រះគម្ពីរ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេអំពីនិមិត្តដែលថាព្រះអម្ចាស់ទើបតែបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅ ថ្ងៃផ្សេងទៀត ហើយពួកគេយំដូចជាកូនក្មេង។ គ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះហើយ យំ។ ហើយខ្ញុំ...ពួកគេ...ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមិនពិចារណាថាខ្ញុំ មានការប្រព្រឹត្តខាងសាសនាឬខ្លះទៀតទេ។”

11 បាននិយាយថា “អត់ទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំជឿយ៉ាងអស់ពីចិត្ត។” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែគ្រាន់តែរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយ: អ្នកមិនបានទៅ សាលារៀនដើម្បីរៀនពីរឿងទាំងនោះទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាពួកគេមកពី ព្រះដែលមានគ្រប់ព្រះចេស្តា។” ហើយនោះគឺជាគ្រូពេទ្យពូកែបីនាក់នៅល្វីសរៀល ដែលល្អបំផុតដែលពួកគេមាន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ចំពោះ ការនោះ ហើយខ្ញុំដឹងថាប្រហែលជាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដាំគ្រាប់ពូជ ខ្លះនៅទីនោះ។

12 គិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់ៗ បាននិយាយជាមួយពួកគេ។ ពួកគេ នៅព្រឹកមួយ ក្នុងការចេញពីបន្ទប់កាំស៊ីអិច ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់... ខ្ញុំក្រឡេកមើលស្រ្តី ចំណាស់ម្នាក់ដែលក្រីក្រ។ នាងឈឺធ្ងន់ណាស់។ ហើយខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរចុះក្រោម ផ្លាស់ចុះក្រោមរហូតដល់ខ្ញុំទៅដល់នាង។ ខ្ញុំគិតថានាងប្រហែលជាស្លាប់ហើយ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកសំណួរមួយ បងស្រី។”

នាងបាននិយាយថា “ចាសបាន លោក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?”

ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារជាក់លាក់មួយ។”

13 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ដឹងឱ្យវាកាន់តែច្បាស់។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើអ្នកជាគ្រីស្ទាន ពិតឬ? ថា ប្រសិនបើអ្នកឆ្លងកាត់ សមុទ្រនៃជីវិតនេះ ទៅកាន់ទឹកដីផ្សេងទៀត តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ?” ខ្ញុំបាន និយាយថា “តើអ្នកពិតជាបានសង្គ្រោះមែនទេ?”

ហើយនាងបាននិយាយថា “ចាសលោក។ ខ្ញុំនឹងបានសង្គ្រោះ។”

14 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមព្រះប្រទានពរដល់ដួងចិត្តរបស់អ្នកនៅពេលនោះ។ ទោះបីជាខ្យល់បក់បោកយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកនៅតែមិនអីដែរ ដរាបណាអ្នករឹងមាំដូច្នោះ។”

15 ហើយបើយើងមកប្រមូលផ្តុំ មានមនុស្សល្អៗជាច្រើនបានចាកចេញពីផែនដី។

16 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងនិមិត្តដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកបន្តិចទៀត។ ហើយខ្ញុំចង់និយាយ ជាដំបូង លើពាក្យខ្លះ ពីព្រោះខ្ញុំជឿថាព្រះបន្ទូលនេះគឺចាំបាច់ណាស់ ចាំបាច់បំផុតឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានឃើញ ឆាលី កុក និង បងប្រុស មិត្តរបស់ខ្ញុំ ឈរនៅទីនោះ ជាមួយគ្នា។ បងប្រុស ខ្ញុំមិនអាចគិតបានទេ... ជេហ្វ្រី ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះរបស់គាត់ទេ។ អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ជាច្រើនទៀតមកពីហ្សកហ្សឺ មកពីតំបន់ផ្សេងៗគ្នានៃប្រទេស។ មិត្តភក្តិចាស់របស់ខ្ញុំ ប៊ីល អង្គុយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាវា ជាព្រឹកនេះ។ និង—និងអ្នកជាច្រើន... ហើយបងប្រុសមកពី ហ្សកហ្សឺនៅទីនោះ គឺជាមនុស្សដែលផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវឈុតនេះ។ អ្នកដឹងទេ នោះហើយ—នោះជាឈុតមួយដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំធ្លាប់ពាក់។ មានអារម្មណ៍ថាវាល្អណាស់ ពិតជាល្អណាស់។ ហើយអ្នកមានន័យច្រើនសម្រាប់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំប្រាប់អ្នកអ្វីដែលបានកើតឡើង នៅប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ចំពោះខ្ញុំ អ្នកនឹងឃើញមូលហេតុដែលខ្ញុំគិតថាវាមានសារៈសំខាន់ចំពោះខ្ញុំ។

17 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់ធ្វើសង្គ្រាមខ្លាំងជាងពេលមុនៗទៅទៀត នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ពីព្រោះ ខ្ញុំរកឃើញឥឡូវនេះហើយ... ពិតណាស់ខ្ញុំអាចស្លាប់នៅថ្ងៃនេះ។ អ្នក មិនដឹងទេ។ អេឡិចត្រូនិកបេះដូងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ការស្នើអុីចចំនួន ១៦ ប្រភេទផ្សេងៗគ្នា មែនហើយ ក្នុងរាងកាយពេញលេញ បានបង្ហាញថាខ្ញុំបាននៅក្នុង... ដូចមនុស្សគ្រប់រូបអាចមាន ជាមនុស្សនៅលើផែនដី។ ដូច្នោះខ្ញុំសូមអរគុណសម្រាប់ការនោះ។ ប៉ុន្តែ អ្វីៗទាំងអស់ សូម្បីតែទាំងអស់នោះ ហើយអរគុណនិងអរគុណដល់ព្រះ ដែលខ្ញុំ ថាខ្ញុំជឿថាទ្រង់នៅតែរក្សាខ្ញុំក្នុងការបម្រើរបស់ទ្រង់ វាមិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំមុននោះទេ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្ញុំរីករាយប៉ុណ្ណោះ។

18 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា នៅយប់នេះ...តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? [បងប្រុស នេវិល និយាយថា "បាទលោក។"—អេឌី។] របស់—បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើងគឺ—គឺជាបុរសម្នាក់ដែលមិនអាត្មានិយមគឺ—គឺបងប្រុស នេវិល។ ហើយប្រសិនបើ មានអ្នកណាម្នាក់នៅទីនេះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុនហើយបានឮសារដ៏អស្ចារ្យដែល គាត់បាននាំមក លើ "ការប្រើប្រាស់ប្រេង" វាគឺជាការចេញ...សារដ៏អស្ចារ្យបំផុត មួយដែលខ្ញុំធ្លាប់បានឮ គឺជាអ្វីដែលបងប្រុសនេវិលបាននាំមក ដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ កាលពីថ្ងៃអាទិត្យសប្តាហ៍មុនទៅកាន់ហ្វូងច្រៀមតូចមួយដែលព្រះបាន ប្រមូលផ្តុំគ្នា។

19 ហើយប្រសិនបើវាមិនអីទេ សូមគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់និងជាមួយ បងប្រុស នេវិល និងក្រុមជំនុំ ខ្ញុំចង់និយាយម្តងទៀតនៅយប់នេះហើយចាប់ផ្តើម និយាយបន្ត នៅយប់ថ្ងៃច័ន្ទ... ខ្ញុំចង់មានន័យថា យប់ថ្ងៃអាទិត្យ និងយប់ថ្ងៃពុធ និងថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ជាសេរីដែលខ្ញុំបានសិក្សា។

20 ខ្ញុំមិនចាំបាច់នៅទីនោះទៅមន្ទីរពេទ្យទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេល្អខ្លាំងណាស់សម្រាប់ ខ្ញុំ ពួកគេផ្តល់បន្ទប់ឱ្យខ្ញុំប្រហែលមួយភាគបីនៃតម្លៃ។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែយកព្រះគម្ពីរ របស់ខ្ញុំ សៀវភៅរបស់ខ្ញុំ ហើយឡើងលើគ្រែហើយអង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយមាន គម្ពីរនិងអ្វីៗទាំងអស់នៅជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំពិតជាមានពេលមួយ រហូតដល់ពួកគេ នាំប្រេងនោះចូលទៅទីនោះ។ ពេលវេលាដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំបានឈប់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែ បងប្រុស ផាត ខ្ញុំពិតជាឈឺធ្ងន់ណាស់។ វត្ថុនោះ ខ្ញុំមិនអាចឈរបានទេ។ ហើយប៉ុន្តែខ្ញុំមានពេលវេលាដ៏ល្អមួយ សម្រាប់ រយៈពេល ៣ ឬ ៤ ថ្ងៃដំបូង។ ខ្ញុំមានពេលវេលាល្អ។

21 ហើយខ្ញុំបានសិក្សានៅសៀវភៅអេភេស្ត។ អូ! ការជួបជុំគ្នានៃពួកជំនុំ! ហើយ ខ្ញុំគិតថាវាជារឿងមួយដ៏ស្រស់ស្អាត។

22 និង—ហើយប្រសិនបើអ្នក ពេលនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះវិហារមួយដែល អ្នកទៅ នោះអ្នកទៅមុខហើយឈរនៅតួនាទីរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិន មានព្រះវិហារទេ ហើយអ្នកនឹងវិលត្រឡប់មកវិញនៅយប់នេះ និងយប់ថ្ងៃពុធ និង យប់ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំចង់យក នៅយប់នេះ សៀវភៅទី ១ នៃអេភេស្តនិងនៅភាគី ថ្ងៃពុធជំពូក ២ នៃអេភេស្ត និងថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ជំពូកទី ៣ នៃអេភេស្ត ដើម្បី

កំណត់ព្រះវិហារឱ្យមានរបៀបរៀបរយ។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ វា—ការ
ដាក់ ទីតាំងរបស់វា។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាជាការបង្កើតឡើងសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។

23 ខ្ញុំមិនមែន...ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយរឿងនេះដល់អ្នកធ្វើដំណើរនៃរោង
ឧបោសថប្រាណាហាំ។

24 ហើយប្រសិនបើបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ណាម្នាក់...ខ្ញុំគិតថា មានបងប្អូន
មួយចំនួន បានជួបប្រជុំហើយ។ ប្អូនប្រុសតូចរបស់យើងគឺនៅ សែលលើបា
ត ហើយ—និងមួយផ្សេងគ្នា មានកិច្ចប្រជុំ។ ឥឡូវនេះ មើលទៅ ជាការប្រជុំរីក
ផុសផុលរបស់ពួកគេ។ អ្នកចូលរួមទាំងនោះ។ ពួកគេជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
បុរសវ័យក្មេងដែលកំពុងឈរនៅលើអាសនៈ ដែលចេញមក។ នៅពេលដែល
ពួកជំនុំរបស់ពួកគេបានបដិសេធសេចក្តីពិត ហើយពួកគេបានដើរចេញពី
វា។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានត្រាស់ហៅពួកគេមកធ្វើកិច្ចការបំរើ។ បាទ
មែនហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសរសើររបស់អ្នក...ខ្ញុំមិនអាចនឹកឃើញឈ្មោះបុរសនោះ
បានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ជាមិត្តវ័យក្មេង សង្ហា និងស្រស់ស្អាតនិងភរិយាគួរអោយ
ស្រឡាញ់និងកូនៗ។

25 និង—ហើយបងប្រុស ជូនៀ ជេកសុន មានការប្រជុំខ្លះនៅទីនេះ ដែលជា
ការអស្ចារ្យមួយទៀត ពានរង្វាន់ដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ហើយ
នៅពេលដែលពួកគេមានការរីកផុសផុលនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក អ្នកទៅរក
ពួកគេ ពីព្រោះនោះជារបស់អ្នក...នោះជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ពីព្រោះ អ្នកមិនដឹង
ទេ ប្រហែលជាអ្នកមានបាបហើយចូលមកអាសនៈ ហើយអ្នកអាចត្រូវបាន
ជះឥទ្ធិពលដើម្បីដឹកនាំមនុស្សនោះទៅរកព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងក្លាយជារង្វាន់ដ៏
អស្ចារ្យរបស់អ្នកនៅម្ខាងទៀត។

26 នេះគ្រាន់តែជាការបង្រៀននិងរៀបចំក្រុមជំនុំអោយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ នៅ
ទីនេះនៅរោងឧបោសថ ជួយតាមកាលដែលយើងទៅ

27 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនបានយកនាឡិការរបស់ខ្ញុំទេ ដូច្នេះអ្នកណាម្នាក់នឹងចាំមើល
ខ្ញុំ។ ដុកបានបង្ហាញខ្ញុំ ថាគាត់មានមួយ។ ដូច្នេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ
ឥឡូវនេះ...ប្រងប្រុស អីហ្គា-ដុក បងប្រុសប្រាណាហាំមានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំ
នឹងមិនគិតថ្លៃអ្នកច្រើនទេ” ហើយឱ្យនាឡិការរបស់គាត់ទៅបងប្រាណាហាំ—អេ
ឌី។ អ្នកមិនគិតថ្លៃខ្ញុំច្រើនពេកទេ? មិនអីទេ។ មែនហើយ ឥឡូវនេះ មិនអី

ទេ? មែនហើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនជឿថារឿងនេះត្រឹមត្រូវទេ ដើម្បីចាប់ផ្តើម។ ដូច្នោះ...[សូមអរគុណ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកអំពីរឿងមួយ។] ឥឡូវនេះ អូ! អូ! អូ - ស-ស-ស-ស។ [ខ្ញុំបានដាក់កាក់ដប់កាក់ត្រឡប់មកវិញ នៅថ្ងៃកំណើតខ្ញុំ ព្រឹកនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ធូរស្បើយ។] តើអ្នក? ឥឡូវនេះហើយ...នាឡិកានេះបានផ្លាស់ប្តូរកាន់តែប្រសើរជាង របស់ដុក។ បាននិយាយថាគាត់បានរក្សាកាក់ ១០ នៅថ្ងៃកំណើតរបស់គាត់ ដើម្បីធ្វើអោយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ធូរស្បើយ ព្រោះមានពីររឺបីនៅចន្លោះគាត់និងខ្ញុំ។ ដូច្នោះអ្នកអាចឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ ប៉ុន្តែ អូ វាមិនសំខាន់ទេ សម្រាប់ខ្ញុំ។ ឥឡូវ ខ្ញុំមិននិយាយយូរទេ។

28 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានមនុស្សចម្លែកនៅតាមច្រកទ្វាររបស់យើង យើងប្រាកដជាចង់ស្វាគមន៍អ្នកដោយអស់ពីដួងចិត្តរបស់យើង។ អ្នកត្រូវបានស្វាគមន៍នៅទីនេះនៅរោងឧបាសថតូចនេះ។ យើងមិនមានអគារច្រើនទេ។ វាស្ថិតនៅក្នុងកម្មវិធីឥឡូវនេះដើម្បីសាងសង់ យើងមិនមែនជាកន្លែងធំទេ តែគ្រាន់តែជា... មួយនេះគ្រាន់តែទ្រុឌទ្រោមស្អាត។ ហើយយើងនឹងព្យាយាមដើម្បីសាងសង់នូវព្រះវិហារដែលមានជាសុភកភាពតូចមួយនៅទីនេះឆាប់ៗនេះ...បើព្រះអម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងធ្វើវាបាន។ ហើយភាគច្រើននៃអ្នកទាំងអស់គ្នាកំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងឆ្ពោះទៅរករឿងនេះ ហើយយើងប្រាកដជាពេញចិត្តចំពោះវា។

29 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកបើកជាមួយខ្ញុំ នៅព្រឹកនេះ ក្នុងការអានទៅកាន់សំយុងអលទី១ ជំពូក ៨ ហើយចាប់ផ្តើមអំពី សូមចាប់ផ្តើមប្រហែលខទី ១៩ ខ ១៩ និង ២០ ប្រហែលជា សម្រាប់អត្ថបទតិចតួច។

30 ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលអ្នកបានទទួលវា ហើយមុនពេលយើង...យើងនឹងអានវា ហើយបន្ទាប់មកយើងចង់ទៅអធិស្ឋាន។ ហើយបើនឹងមានសំណើណាមួយនៅព្រឹកនេះ ហើយនិយាយថា “គ្រាន់តែចាំខ្ញុំ”? នៅក្នុងការជួបគ្នាចុងក្រោយរបស់យើង កាលពីពីរសប្តាហ៍មុន រឺបី នៅពេលដែលខ្ញុំមានការប្រជុំ...និយាយថាយើង...

31 និយាយអញ្ចឹង ពេលដែលអ្នកកំពុងងាកទៅ កិច្ចប្រជុំចាប់ផ្តើមនៅ ឆីតតា គើ ដែលនៅថ្ងៃទី៦ហើយ។ យើងកំពុងរង់ចាំពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ មីដល់ថ្ងៃនេះ រដ្ឋអូហ្វហ្វ។ អ្នកមានវិស្សមកាលរបស់អ្នក មកដល់ហើយមក។ ហើយជំរុំជំងឺមួយនៅខាងស្តាំដៃទន្លេ កន្លែងដែល អូ យើង...រាល់សេចក្តីអធិប្បាយដែលអ្នកធ្លាប់

១។ ពួកគេធ្វើដំណើរចុះឡើងតាមដងទន្លេ អ្នកអធិប្បាយរៀនរាល់ព្រឹករហូតដល់ពេលថ្ងៃនិងពេលយប់។ ដូច្នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាជួបជុំគ្នា។ វាជាកន្លែងបោះជំរំធំទូលាយជាង ពីតំបន់ សៀលវីហៀល ច្រើនដងទៀត។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកកន្លែងធំមួយនៅទីនោះដែលយើងអាចដាក់មនុស្សពីប្រាំបីពាន់ទៅមួយម៉ឺននាក់។ ហើយវាតែងតែត្រូវបានខ្ទប់ចេញ។ យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅអូហ្គេអូ។

32 ហើយបងប្រុស យីដ ដែលខ្ញុំបានទៅអធិស្ឋានឱ្យនៅព្រឹកផ្សេងទៀត។ អ្នកទាំងអស់គ្នានៅចាំពេលខ្ញុំប្រាប់អ្នកកាលពីបីសប្តាហ៍មុនទេ? វេជ្ជបណ្ឌិតបានឱ្យគាត់រស់ម្តែបួនម៉ោង បន្តទៀត។ គាត់កំពុងឈរហើយដើរជុំវិញ។ គាត់បានដកស្រង់បទគម្ពីរមួយ បទចម្រៀងដែលគាត់មិនអាចច្រៀងបាន។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងនិងមើលគាត់ នៅព្រឹកផ្សេងទៀត ហើយថាគាត់មានស្បែកគ្រប់លើគាត់។ ខ្ញុំបានចាកចេញពីទីនេះប្រហែល ៣ ទៅ ៤ ម៉ោង ថ្ងៃមុន ដូច្នោះខ្ញុំអាចទៅរកគាត់។ ពួកគេបាននិយាយថាគាត់នឹងស្លាប់នៅថ្ងៃនោះ។ ជម្ងឺមហារីកក្រពេញប្រុស្តាត។

33 ហើយប្រពន្ធចាស់ ដ៏មានតម្លៃ របស់គាត់ ជាអ្នកអនាម័យដែលទទួលកំរង៥០សេនក្នុងមួយថ្ងៃ។ នោះគឺមុនពេលថ្ងៃរះ រហូតដល់ពេលយប់ សម្រាប់ប្រាក់៥០ សេន ដើម្បីរក្សាប្តីរបស់នាង នៅលើវាលជាអ្នកអធិប្បាយ។ បានផ្សព្វផ្សាយការរីកចម្រើនលើសប្តាហ៍ ហើយបានទទួលដង្វាយ បាន ៨០ សេន។

34 ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញពួកគេអង្គុយនៅទីនោះនៅព្រឹកមួយ ជាប្តីប្រពន្ធ ចាស់ៗពីរនាក់ ប្តីប្រពន្ធតូចមួយ បាន អង្គុយនៅទីនោះ និងស្បែកតូចរបស់គាត់នៅលើស្នារបស់គាត់។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកផ្លាស់ប្តូរប្រេចិត្តផ្សេងរបស់គាត់ មានអាយុ ៩២ ឆ្នាំ គឺពូកែហើយស្រស់ថ្លា ហើយគឺជាស្នូលនៃពេនទឹកស្អុយ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ អ្នកដឹងទេ? ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលមនុស្សចាស់កំពុងអង្គុយនៅទីនេះសម្រាប់អ្វីទេ? គ្រាន់តែរង់ចាំទុកមកដល់។” ហ្នឹងហើយ។ ការងាររបស់ពួកគេ ទាំងអស់ដែលពួកគេបានសម្រេច—គោលបំណងដែលពួកគេបានសំរេច ហើយពួកគេបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយដើម្បីទទួលបានរង្វាន់របស់ពួកគេ។

35 ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅបងប្រុស ចេវី ថាបងយីដសុន...យីដនៅព្រឹកនោះ “អ្នកនឹងនៅឯកិច្ចប្រជុំ ឆាតតាភី។”

36 គាត់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញ ថា “ខ្ញុំ...បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះ។” អត់អីទេ។

37 ភាគច្រើននៃការប្រជុំ ពីព័ន្ធកិច្ចថ្មីរបស់ខ្ញុំចូលមក។ បងប្អូនប្រុសម្នាក់ ដែលជាបងប្អូនខាងបាទីស្ទកំពុងតែឈរនៅទីនេះ កូនស្រីរបស់គាត់ ដែលមានវ័យជំទង់ជាមនុស្សចេសបន្តិច។ ហើយប្រាប់គាត់ថា “ខ្ញុំអោយកូនស្រីរបស់អ្នកទៅព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ” នៅព្រឹកផ្សេងទៀត។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទៅផ្ទះនាងបានសង្គ្រោះ។ និងមួយផ្សេងទៀតនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះនឹងត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនិងបន្ត។

38 ហើយបុរសម្នាក់ឈ្មោះ សុតមេន ដែលជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំមកពីកាលណាជាមួយក្មេករបស់គាត់កំពុងស្ថិតក្នុងសភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ បាននិយាយថា “អ្នករកឃើញមួយក្មេករបស់អ្នកនៅពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ មែនហើយ នៅលើផ្លូវរបស់នាងដើម្បីជាសះស្បើយ។” នោះជារបៀបដែលវាបានកើតឡើង។ ហើយគ្រាន់តែ...មនុស្សទើបតែចូលមក។ វាទើបតែជាកូនក្មេង នៅឡើយទេដើម្បីបន្ត។ ប៉ុន្តែ អូ យើងរំពឹងយ៉ាងខ្លាំង លើសអ្វីៗទាំងអស់។ យើងស្ថិតនៅក្នុងគ្រាលំបាកនិងថ្ងៃចុងក្រោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងម៉ោងដ៏រុងរឿង។

39 ឥឡូវអ្នកមានព្រះគម្ពីររបស់អ្នកសម្រាប់ការអានជំពូកទី ៨ របស់សាំយូអែលទេ? ហើយខ្ញុំបានសន្យាជាមួយជេនឱ្យនៅទីនោះ ដើម្បីកត់ត្រាអ្វីដែលនៅសល់។ យើងទើបតែចាប់ផ្តើមនៅក្នុងការប្រជុំរបស់យើង។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រជាជនមិនព្រមស្តាប់សំឡេងរបស់សាំយូអែលទេ ពួកគេឆ្លើយថា៖ ទេ! យើងនឹងមានស្តេចមួយអង្គគ្រប់គ្រងលើយើង

ដែលយើង...អាចនឹងដូច...ប្រទេស ប្រជាជាតិទាំងអស់ ហើយស្តេចរបស់យើងនឹងវិនិច្ឆ័យពួកយើង ចូរចេញទៅខាងមុខយើង ហើយប្រយុទ្ធជាមួយយើង។

...សាំយូអែលបានឮពាក្យទាំងអស់របស់ប្រជាជនហើយ...ហើយគេនិយាយនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកសាំយូអែលថា៖ «ចូរ
ស្តាប់សំឡេងពួកគេហើយតែងតាំងស្តេចអោយពួកគេ។ សាំយូអែល
មានប្រសាសន៍ទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាទៅក្រុ
ងរៀងៗខ្លួន។

40 ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំគូរតែព្យាយាមជ្រើសរើសពីនេះ ព្រឹកនេះ អ្វីដែលខ្ញុំនឹង
ដាក់ចំណងជើងអត្ថបទនេះ ពីរបីនាទីទៀត ខ្ញុំចង់ជ្រើសរើសចំណងជើងអត្ថបទ
នេះគឺ៖ ស្តេចដែលត្រូវគេបដិសេធ។

41 វាគឺជាពេលវេលាមួយដែលដូចនៅក្នុងគ្រប់សម័យកាល ដែលមនុស្ស
មិនដែលចង់អោយព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំពួកគេទេ។ ពួកគេចង់បានផ្លូវដឹកនាំ
ផ្ទាល់ខ្លួន។ ហើយរឿងនេះនៅព្រឹកនេះ... ហើយនៅពេលអ្នកទៅផ្ទះរបស់អ្នក វា
ជាការល្អដែលអ្នកអាចអានវាបន្តបាន។ វាជាអំឡុងពេលនៃ—ថ្ងៃរបស់សាំយូអែល
ដែលជាអ្នកជំនិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាហោរា។ ហើយគាត់ជាមនុស្សសុចរិត
និងជាមនុស្សល្អ មានកិត្តិយស ល្បីល្បាះ ស្មោះត្រង់និងពិតប្រាកដជាមួយ
ប្រជាជន មិនដែលបញ្ឆោតពួកគេ ហើយមិនប្រាប់អ្វីក្រៅពីនិយាយត្រង់ដល់ពួកគេ
នូវ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។

42 ប៉ុន្តែប្រជាជនបានមកដល់កន្លែងដែលពួកគេចង់ផ្លាស់ប្តូរកម្មវិធីនេះ។ ពួកគេ
បានក្រឡេកមើលជនជាតិកីលីស្ទីន និងជនជាតិអាម៉ាលេក ជនជាតិអាម៉ូរី ពួកហេ
ត និងប្រទេសដទៃទៀត នៅលើពិភពលោក ហើយពួកគេបានឃើញថាពួកគេមាន
ស្តេចដែលគ្រប់គ្រងនិងគ្រប់គ្រងពួកគេ ហើយដឹកនាំពួកគេ ហើយបានប្រយុទ្ធ
សង្រ្គោះមរស់ពួកគេ ជាដើម។ ហើយនេះហាក់ដូចជាអ៊ីស្រាអែលចង់ធ្វើខ្លួនគេដូច
ស្តេចទាំងនេះនិងដូចប្រជាជនទាំងនេះដែរ។

43 ប៉ុន្តែវាមិនដែលមាន នៅក្នុងយុគសម័យណាមួយទេ ដែលព្រះមានបំណង
ឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ធ្វើដូចមនុស្សនៅលោកិយ ឬត្រូវបានគ្រប់គ្រងឬគ្រប់គ្រង
ដូចជាប្រជាជននៅលើលោកិយ។ ប្រជាជនរបស់ព្រះដែលតែងតែមាន—មនុស្ស
បារម្ភ ប្រជាជនផ្សេង ហៅចេញ បំបែកចេញ និងខុសគ្នាទាំងស្រុងនៅក្នុង
សកម្មភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងវិធីរបស់ពួកគេ នៅក្នុងរបៀបនៃការរស់នៅរបស់
ពួកគេ ជាងអ្វីដែលប្រជាជននៅលើពិភពលោកមាន។ ចំណង់របស់ពួកគេ និង

របស់ទាំងអស់ដែលតុបតែងឡើង តែងតែប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលប្រជាជនលោកកិយ
ចង់បាន។

44 ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលនាំគ្នាមករកលោកសាំយូអែលហើយនិយាយថា
“ឥឡូវនេះ អ្នកកាន់តែចាស់ ហើយកូនប្រុសរបស់អ្នកមិនដើរតាមផ្លូវរបស់អ្នកទេ។”
ពីព្រោះ ពួកគេមិនពិតដូចសាំយូអែលទេ។ ពួកគេជាអ្នកស៊ីសំណូកនិងជាអ្នករក
លុយ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “សាំយូអែល កូនប្រុសរបស់អ្នកមិនដូចអ្នក
ទេ ដូច្នោះយើងចង់អោយអ្នកចេញទៅស្វែងរកស្តេចមួយអង្គ ចាក់ប្រេងតែងតាំង
គាត់ អោយធ្វើយើងក្លាយជាប្រជាជនដូចប្រជាជនដទៃទៀតៗនៅលើពិភពលោក។”

45 ហើយសាំយូអែលបានព្យាយាមប្រាប់ពួកគេថាវាមិនដំណើរការល្អទេ។ គាត់
បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នោះ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នកនឹងឃើញថា
គាត់នឹងហៅកូនប្រុសរបស់អ្នកទាំងអស់ពីផ្ទះរបស់អ្នក ហើយបង្កើតទាហាន
ចេញពីពួកគេ ទៅរត់នៅមុខទេះសេះរបស់ព្រះអង្គ កាន់គ្រឿងសាស្ត្រាវុធ និង
លំពែង។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ គាត់នឹងហៅកូនស្រីរបស់អ្នក អោយធ្វើនំប៉័ង
ហើយយកនាងទៅឆ្ងាយពីអ្នក ដើម្បីចិញ្ចឹមកងទ័ព។ ហើយ” បាននិយាយថា
“ក្រៅពីអ្វីទាំងអស់នោះ គាត់នឹងយកពន្ធមួយចំនួនចេញពីអ្នក ពីគ្រាប់ធញ្ញជាតិ
របស់អ្នក និងប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកទាំងអស់។ គាត់នឹងយកពន្ធទាំងអស់នោះ
ដើម្បីសងបំណុលរដ្ឋាភិបាលជាក់លាក់ជាដើម ដែលនឹងត្រូវបង់។” គាត់បាន
និយាយថា “ខ្ញុំគិតថាអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើខុសហើយ។” ប៉ុន្តែពេលណា...

46 ប្រជាជនបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែយើងនៅតែចង់ធ្វើដូចប្រជាជនដទៃទៀត។”
មានអ្វីមួយអំពីបុរសនិងស្រ្តី ដែលពួកគេចង់ធ្វើជាគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយមាន
បុរសតែម្នាក់គត់ដែលធ្លាប់រស់នៅលើផែនដីដែលជាគំរូរបស់យើង ហើយនោះគឺជា
អ្នកដែលបានសុគតសំរាប់យើងទាំងអស់គ្នា គឺព្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ
របស់យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់ជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃអ្វីដែលយើងគួរធ្វើ គឺ
តែងតែធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា ហើយធ្វើអ្វីដែលត្រូវ។

47 ទោះបីសាំយូអែលព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលប្រជាជនយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏
ពួកគេដេញតាមគាត់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ “យើងចង់បានស្តេចមួយអង្គ។ យើង
ចង់បានបុរស។ យើងចង់បានបុរសម្នាក់ដែលយើងអាចនិយាយបាន នេះជាមគ្គុ
ទេសក៍របស់យើង។”

48 ហើយនោះមិនដែលជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះឡើយ។ វាមិនមែនជា ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ ហើយក៏មិនដែលជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះសម្រាប់ មនុស្សគ្រប់គ្រងលើគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើមនុស្ស។ ព្រះ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនិងជាស្តេចរបស់យើង។

49 ហើយវាមាន គ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងណាស់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ពីព្រោះបុរសនោះ ហាក់ដូចជាមានគំនិតដូចគ្នា។ ពួកគេហាក់ដូចជាមិនអាចយល់បានថាព្រះនៅតែ គ្រប់គ្រងមនុស្សជាជាងមនុស្សគ្រប់គ្រងលើមនុស្ស។

50 ដូច្នេះពួកគេជ្រើសរើសបុរសម្នាក់ឈ្មោះសូលដែលជាកូនរបស់គីស។ ហើយ គាត់ជាបុរសល្អឈ្មោះ ជាមនុស្សមានកិត្តិយស។ ប៉ុន្តែគាត់សាកសមនឹងមនុស្ស ដែលត្រឹមត្រូវ ព្រោះគាត់អស្ចារ្យ ជាបុរសខ្ពស់។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថាគាត់មាន ក្បាលនិងស្មាខ្ពស់ជាងបុរសទាំងឡាយនៅអឺរ៉ុបសាមញ្ញ។ គាត់មានមុខមាត់ជា ស្តេច ហើយគាត់សង្ហានៅលើមុខ។ គាត់ជាមនុស្សពូកែនិងអស្ចារ្យ។

51 ឥឡូវនេះ គឺជាប្រភេទមនុស្សដែលមនុស្សចូលចិត្តជ្រើសរើសនៅថ្ងៃនេះ។ ប្រជាជនហាក់ដូចជាមិនពេញចិត្តនឹងរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ក្នុង ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងត្រួតត្រាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេ ចង់បានអ្នកណាម្នាក់ បុរសខ្លះ និងកាយខ្លះ មនុស្សខ្លះ គ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំ។ នោះ ពួកគេមិនអាចបោះខ្លួនគេចូលទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះទាំងស្រុងបាន ខាងវិញ្ញាណ ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេចង់អោយ នរណាម្នាក់ធ្វើសាសនារបស់ពួកគេ សម្រាប់នរណាម្នាក់ដែលនឹងប្រាប់ពួកគេពី របៀបធ្វើវានិងអំពីវា។

52 ដូច្នេះបុរសម្នាក់នេះហាក់ដូចជាសមនឹងកន្លែងនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ ព្រោះ គាត់ជាមនុស្សមានបញ្ញាច្រើន។

53 ហើយវាច្រើនដូចថ្ងៃនេះ។ យើងក៏ចង់ជ្រើសរើសមនុស្សបែបនេះដែរ ដើម្បី គ្រប់គ្រងព្រះវិហាររបស់យើង គ្រប់គ្រងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ គ្មានអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវ និយាយប្រឆាំងនឹងវានោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីចូលទៅកាន់ចំណុចមួយ ដែល ថា: វាមិនមែនទេ វាមិនមែនទេ ហើយវានឹងមិនក្លាយជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់គឺគ្រប់គ្រងប្រជាជនរបស់ទ្រង់ គ្រប់គ្រងមនុស្សម្នាក់ៗ។

54 បន្ទាប់មកយើងឃើញថាកូនប្រុសរបស់គីស ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ និង—និង មានកំពស់និងកំពស់របស់គាត់...គាត់ហាក់ដូចជាសមនឹងប្រជាជន ដែលអាវ របស់គាត់មើលទៅអស្ចារ្យ។ មកុដនៅលើព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គ ខ្ពស់លើស មនុស្សទាំងអស់ ដូចដែលគាត់បានដើរនឹងក្លាយជា—ជាទ្រព្យសម្បត្តិពិតសំរាប់ រាជាណាចក្រអ៊ីស្រាអែល។ ដ្បិត ស្តេចផ្សេងទៀតនឹង នៃប្រជាជាតិផ្សេងទៀតនឹង គិតថា “មើលទៅបុរសអីក៏សង្ហាម្ល៉េះ!” របៀបដែលពួកគេអាចចង្អុលម្រាមដៃរបស់ ពួកគេហើយនិយាយថា “មើលនៅទីនេះ តើយើងមានស្តេចដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណា ទៅ! មើលទៅបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលគ្រប់គ្រងយើងចុះ!”

55 ហើយសោកស្តាយក្នុងការនិយាយ ប៉ុន្តែតើវាពិតយ៉ាងណាសព្វថ្ងៃនេះជាមួយ ក្រុមជំនុំ ពួកគេចូលចិត្តនិយាយ “គ្រូគង្វាលរបស់យើងមិនមែនជាមនុស្សដែល មានគំនិតចង្អៀតនោះទេ។ គាត់គឺជាបុរសអស្ចារ្យម្នាក់។ គាត់ជានិស្សិតបញ្ចប់ ការសិក្សាពីហាតហូត” ឬសាលាទេវវិទ្យាដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួន។ “គាត់មានបួន ឪពុកចេញពីកន្លែងនិងកន្លែងបែបនេះ។ ហើយគាត់ជាអ្នកចុះសម្រុងល្អណាស់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន។” ទាំងអស់ដែលអាចមិនអីទេ ហើយមានកន្លែងរបស់វា។ ប៉ុន្តែផ្លូវរបស់ព្រះសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់គឺត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ និងដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។

56 ប៉ុន្តែពួកគេចូលចិត្តនិយាយថា “យើងមាននិកាយដ៏អស្ចារ្យនេះដែលយើងជា កម្មសិទ្ធិក្នុងភ្នំ។ យើងបានចាប់ផ្តើមនៅគ្រាត្រួសត្រាយដំបូង នៅពេលដែល យើងនៅជាប្រជាជនជាតិភាគតិច គ្រាន់តែជាមនុស្សតិចតួចនិងតូច។ ហើយ ឥឡូវនេះយើងបានរីកចម្រើនរហូតដល់កន្លែងដែលយើងស្ថិតនៅក្នុងចំណោម និកាយធំបំផុតនៅទីនោះ។ យើងមានសាលាល្អបំផុត និងថ្នាក់ដឹកនាំដែល មានការអប់រំល្អបំផុត។ យើងមានប្លង់មនុស្សដែលស្លៀកពាក់ល្អបំផុត។ ហើយ មនុស្សដែលមានបញ្ញាបំផុតនៃទីក្រុងចូលរួមនិកាយរបស់យើង។ ហើយយើង ផ្តល់ឱ្យទៅសប្បុរសធម៌។ ហើយយើងធ្វើអំពើល្អនិងអ្វីៗទាំងអស់។” ហើយគ្មានអ្វី ទាំងអស់ ព្រះហាមឃាត់មិនឱ្យខ្ញុំនិយាយពាក្យមួយប្រឆាំងនឹងរឿងនោះ ព្រោះវា ល្អទាំងអស់។

57 ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលថាមនុស្សគួរតែគ្រប់គ្រងលើ មនុស្សទេ។ ព្រះបានបញ្ជូន នៅថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បី

គ្រប់គ្រងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់មនុស្ស និងគ្រប់គ្រងនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។
មិនមែនមានន័យថាមនុស្សគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទេ។

58 ប៉ុន្តែយើងចូលចិត្តនិយាយបែបនោះ។ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយនៅពេលដែល
យើងអាចនិយាយថាយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ។

59 “តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?” នោះហើយជារបៀបដែលខ្ញុំបានធ្លាក់ទៅលើអត្ថបទ
នេះនៅពេលដែលខ្ញុំនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ហើយខ្ញុំនឹងសួរមួយ “តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?”

“ខ្ញុំជារបស់និងបែបនេះនិងបែបនោះ។”

“តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?”

“ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់បែបនេះបែបនោះ។”

60 ហើយគិលានុបដ្ឋាយិកាតូចម្នាក់បានចូលមកក្បែរគ្រែដែលខ្ញុំកំពុងអាន
ព្រះគម្ពីរ ហើយនាងជា—គិលានុបដ្ឋាយិកាថ្មីខាងអនាម័យ។ ហើយនាងបាន
និយាយថា “តើអ្នកធ្វើយ៉ាងម៉េច?” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាអ្នកគឺជាលោក
ប្រាណហាំនៅទីនេះ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យរាងកាយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទគឺខ្ញុំ។”

61 ហើយនាងបាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចជូកខ្នងរបស់អ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកមាន
អារម្មណ៍ធូរស្រាលជាមួយនឹងស្រាបានទេ?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកអាចធ្វើវាបាន។”

62 ហើយពេលនាងកំពុងត្រជុសលើខ្នងខ្ញុំ នាងបាននិយាយថា “តើអ្នកជា
និកាយក្រុមជំនុំអ្វី?”

63 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់និកាយចាស់ជាងគេដែល
មាន។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “តើនិកាយនោះគឺជាអ្វី?”

64 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាត្រូវបានរៀបចំឡើងមុនពេលពិភពលោកត្រូវបាន
រៀបចំ។”

65 និង “អូ!” នាងបាននិយាយថា “អ្វីទៅ? ខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំដឹងទេ។” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារជាក់លាក់មួយ។ តើវាជាអង្គការនោះទេ?”

66 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ អ្នកស្រី។ នោះមានតែប្រហែលជាពីរយឆ្នាំមុនទេ អង្គការនោះ។ ប៉ុន្តែអង្គការនេះបានចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលផ្កាយពេលព្រឹកច្រៀងជាមួយគ្នា ហើយកូនៗរបស់ព្រះបានស្រែកដោយអំណរ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញការយាងមករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីប្រោសលោះមនុស្សជាតិ។”

67 ហើយនាងស្រាប់តែឈប់ត្រដុសខ្នងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានឈប់បន្តិចបែបយ៉ាងដូច្នោះ ស្ត្រីអាចជូតបាន។ ហើយនាងបានមកពីជិតកូរីដុន ចុះនៅទីនេះ។ យើងបាននិយាយគ្នា។ ហើយនាងបាននិយាយថា “លោក ខ្ញុំតែងតែជឿថាប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ធ្លាប់ជាព្រះ ទ្រង់នៅតែជាព្រះ ថ្ងៃនេះ ដូចជាទ្រង់មាននៅថ្ងៃចាស់បុរាណដែរ។” នាងបាននិយាយថា “ទោះបីក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំបដិសេធយ៉ាងដាច់ខាត ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាវាគឺជាសេចក្តីពិត។”

68 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកនៅមិនឆ្ងាយពីនគរព្រះទេ ស្ត្រីវ័យក្មេងអើយ។”
នាងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើទ្រង់ធ្លាប់ជាអ្នកព្យាបាល តើទ្រង់នៅតែជាអ្នកព្យាបាលទេឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទ្រង់ច្បាស់ជាព្យាបាល ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំអើយ។”

69 ប៉ុន្តែមនុស្សចង់គ្រប់គ្រង និងគ្រប់គ្រងលើមនុស្ស។ ហើយបុរសចង់អោយមនុស្សគ្រប់គ្រងលើគាត់។ គាត់មិនចង់អោយព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងទេ។

70 ដូច្នោះកូនប្រុសរបស់គីស ឈ្មោះសូល គ្រាន់តែជាចម្លើយចំពោះអ្វីដែលពួកគេចង់បាន គឺបុរសពូកែម្នាក់។ និង...អូ! គាត់អាចដឹកនាំពួកគេទៅកាន់សមរម្យិរបស់ពួកគេជាដើម។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជារបៀបនៃការធ្វើរបស់ព្រះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់អោយហោរាចាស់ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ដឹកនាំពួកគេ ហើយនិយាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ពួកគេ។

71 សព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង ដែលយើងរស់នៅ យើងគិត ហើយជឿការនេះ ដោយអស់ពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដែលយើងពិតជាបានឆ្លងកាត់

អ្វីដែលព្រះបានតែងតាំងយើងអោយធ្វើ។ ពាក្យចុងក្រោយរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
របស់យើងគឺ នៅក្នុងម៉ាកុស ១៦។ និយាយ:

ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្ស
ទាំងអស់។

អ្នកណាជឿហើយទទួលពិធីជ្រមុជទឹកព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះ
អ្នកនោះ។...អ្នកណាដែលមិនជឿនឹងត្រូវទទួលទោស។

ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងមានដល់អស់អ្នកដែលជឿ។ គេនឹងដេញ
អារក្សក្នុងនាមខ្ញុំ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី

ហើយប្រសិនបើពួកគេចាប់កាន់ពស់ ឬ...ដឹក...វត្ថុដែលអាច
បង្កគ្រោះថ្នាក់បាន វានឹងមិនបង្កអន្តរាយដល់ពួកគេឡើយ ហើយ
ប្រសិនបើពួកគេ...ដាក់ដៃលើអ្នកឈឺ...ពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។

72 មិនមែនជាមនុស្សទេ គ្មានកូនប្រុសរបស់គឺសរីក៏គ្មាននរណាផ្សេងទៀត អាច
ផលិតនៅខាងក្រៅការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែយើងបានបង្កើត
សាលារៀន យើងបានបង្កើតសិក្ខាសាលា ហើយបង្កើតអង្គការ ទៅ—ដើម្បីបំពេញ
និងមើលទៅដូចពិភពលោកទាំងមូល។

73 ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្លាប់ជាអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងប្រជាជាតិនេះ។
ប្រជាជាតិនេះធ្លាប់គ្រប់គ្រងនៅពេលដែលចូលប្រទេសវិញ...នៅពេលពួកគេ
សរសេរសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ។ ហើយមានការដាក់កៅអីបន្ថែមនៅទីនោះ។
នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំមិនមានអ្វីគួរឱ្យសង្ស័យទេប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
បានដាក់នៅតុនោះ នៅពេលប្រជាជាតិនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឈរលើ
គោលការណ៍សេរីភាពសាសនានិងសេរីភាពដល់មនុស្សទាំងអស់ និងផ្អែកលើ
មូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។

74 ប៉ុន្តែយើងបានពុករលួយ។ នយោបាយ យើងបានបោះឆ្នោតឱ្យបុរសនៅ
ទីនោះ ក្រោមការទិញនិងលក់ និងការសន្យានៃភាពមិនពិត។ រហូតដល់...
ប្រទេសជាតិនិងនយោបាយរបស់យើងនិងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យរបស់យើង កខ្វក់
ណាស់រហូតដល់វា—វាត្រូវបានរួមបញ្ចូលជាមួយលទ្ធិកុម្មុយនីស្តនិងកោះផ្សេង
ៗ។

75 ហើយជាច្រើនដងដែលយើងហៅចូលក្នុងវគ្គសំរាប់អធិស្ឋាន នៅពេលដែល ទង់នៃប្រទេសជួបគ្នា ហើយនៅទីនោះ... មានការពិភាក្សា។ ហើយ នៅក្នុង ពេលវេលាជាក់លាក់មួយ ដ៏អស្ចារ្យនាពេលថ្មីៗនេះ មិនមានសូម្បីតែមួយដងដែល ត្រូវបានគេអំពាវនាវឱ្យអធិស្ឋាន។ តើយើងនឹងដោះស្រាយការខ្វែងគំនិតគ្នាដោយ គ្មានការអធិស្ឋានដោយរបៀបណា? តើនៅលើពិភពលោកទាំងមូលអាចធ្វើអ្វីបាន បើគ្មានការដឹកនាំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?

76 ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះដោយក្តីស្រឡាញ់និងការគោរពចំពោះប្រជាជាតិ របស់យើងនិងទង់ជាតិរបស់ខ្លួន និងចំពោះសាធារណរដ្ឋដែលខ្លួនឈរ យើងបាន បដិសេធអ្នកដឹកនាំរបស់យើង គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយតាមរយៈនយោបាយ ពួកវាបាននាំឱ្យមានគំនិតរង្វង់ស្មារតី។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមើល ពួកគេ នឹងធ្វើឱ្យមានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរដុំតមួយ ដែលពួកគេធ្លាប់បានធ្វើនាពេលឥឡូវនេះ ពីព្រោះប្រជាជនចង់អោយមនុស្សគ្រប់គ្រង។

77 អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅរដ្ឋធានីនៃសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងនាមជាប្រធានាធិបតី អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅក្នុងសភា អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅក្នុងសាលនៃសេចក្តី យុត្តិធម៌គឺ ជាបុរសដែលបានថ្វាយជីវិតដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយត្រូវបានបំពេញ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយការដឹកនាំរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែ ជំនួសឱ្យរឿងនោះ យើងជ្រើសរើសបុរសដែលមានបញ្ញាជាបុរសដែលមាន "ទម្រង់ នៃភាពជាព្រះ និងបដិសេធអំណាចនៃព្រះ" បុរសដែលជាអ្នកដែលមិនជឿថា មានព្រះ ហើយពេលខ្លះអាក្រក់ជាងនេះទៅទៀត យើងបាននាំប្រទេសជាតិរបស់ យើង។

78 មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ក្រុមជំនុំរបស់យើង បានខូចដោយឈរលើមូលដ្ឋានដែលយើងជ្រើសរើស គម្លាតរបស់យើង ដើម្បី ដឹកនាំយើង យើងបានទៅថ្នាក់សិក្ខាសាលា ហើយបានជ្រើសរើសបុរសដែលជា មនុស្សមានបញ្ញាធំ បុរសដែលពូកែខាងគំនិត បុរសដែលមានអាហារូបករណ៍ និងជាអ្នកលាយបញ្ចូលគ្នាដ៏អស្ចារ្យ ក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយជាមនុស្ស អស្ចារ្យនៅក្នុងសង្គ្រាម ដែលខ្ញុំមិនមានអ្វីត្រូវនិយាយប្រឆាំង។ បុរសដែលមាន ចរិតស្ងួតបូក ដើរតាមផ្លូវប្រយ័ត្នប្រយែងរបៀបរបស់នៅរបស់ពួកគេ និងរបៀបដែល ពួកគេប្រព្រឹត្តក្នុងចំណោមបុរសដទៃទៀត ហើយនៅក្នុងចំណោមមនុស្សបុរសដ៏

អស្ចារ្យ នៅក្នុងវាលរបស់ពួកគេដែលខ្ញុំមិននិយាយអាក្រក់ដាក់។ ព្រះជាម្ចាស់ ហាមមាត់មិនឱ្យវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំអាក្រក់។ ប៉ុន្តែនៅតែមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះបាន ជ្រើសរើសសម្រាប់យើងទេ។

79 វាជាការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ ព្រះគ្រីស្ទជាបេះដូងនៃមនុស្ស។ ភាគច្រើននៃបុរសមានបញ្ហាទាំងនោះដែលឈរនៅក្នុងវេទិការបស់យើង បដិសេធពីអត្ថិភាពពិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេជាច្រើនបដិសេធអត្ថិភាពនៃការ ព្យាបាលដ៏ទៃភាពនិងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ។

80 ខ្ញុំបានអានអត្ថបទមួយ កាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំជឿថាវាជាកម្រងកាសែតជាច្រើន ពីលោក ជេក កូ ជេក កូ ចុងក្រោយ បាន... ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានប្រែចិត្តជឿ លើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលជាបុរសខ្លាំងពូកែម្នាក់ នៅក្នុងជំនាន់គាត់។ ហើយត្រូវ បានគេហៅឱ្យសាកសួរ ចុះនៅរដ្ឋផ្លរីដា ដោយសារតែការរស្មីសុំរបស់ក្មេងតូចម្នាក់ យកដង្ហើមចេញពីជើងរបស់ពួកគេ និងដើរកាត់វេទិកា។ ហើយនៅពេលធ្វើដូចនេះ ក្មេងបានដើរឆ្លងវេទិកា ធម្មតា ហើយបានដួលនៅពេលវាទៅដល់ម្តាយរបស់វា។ ទាំងអស់គឺជាការរៀបចំរបស់សត្រូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ស្ត្រីវ័យក្មេងនេះនិងប្តីរបស់នាង បាននាំបងប្រុសដ៏ក្លាហានរបស់យើងចូលទៅក្នុងទឹកដីនៃស្រុកនោះ។

81 ហើយនៅពេលដែលពួកជំនុំទាំងអស់ឈរដោយបងប្រុសដែក នៅពេលដែល មនុស្សគ្រប់គ្នានៅព្រះវិហារដែលលើកឡើងពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គួរតែឈរ ក្បែរគាត់ មនុស្សគ្រប់រូបដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវតែក្រាប ចុះហើយអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែ ជំនួសឱ្យការនោះ នៅទូទាំងចំណងជើងនៃឯកសារនេះ និកាយមួយក្នុងចំណោមនិកាយដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងបាននិយាយថាពួកគេបាន ចូលរួមជាមួយពួកអ្នកដែលមិនជឿថាមានព្រះ ដើម្បីប្តោលទោសដាក់គុកបងប្រុស ដែក កូ។ តើអ្នកអាចស្រមៃមើលព្រះវិហារមួយ ដោយហៅខ្លួនឯងថាជាព្រះគ្រីស្ទ នឹងចូលរួមជាមួយនឹងអ្នកដែលមិនជឿថាមានព្រះ ដើម្បីប្តោលទោសបុរសដែល គោរពព្រះដែលព្យាយាមអស់ពីចិត្តដើម្បីឈរសម្រាប់ព្រះគម្ពីរ? ប៉ុន្តែពួកគេបាន ធ្វើវា។

ហើយបន្ទាប់មកបងប្រុសហ្គារដុនលីនសេបានស្ថិតនៅក្នុងការជួយសង្គ្រោះ។

82 នៅពេលចៅក្រមមិនជឿបាននិយាយថា “បុរសនេះគឺជាអ្នកក្លែងបន្លំពីព្រោះ គាត់បានយកដង្ហើមពីក្មេងនោះហើយបានបញ្ជូនគាត់នៅលើវេទិកា ហើយបាន

និយាយថាគាត់ ‘ជា’។ ហើយគាត់បានកុហក ហើយគាត់បានធ្វើអ្វីដែលផ្ទុយនឹង បទបញ្ជារបស់វេជ្ជបណ្ឌិត ដូច្នោះគាត់មានរឿងក្តីប្រឆាំងនឹងគាត់។”

83 ហើយលោកកូបានលើកឡើង ហើយគាត់បាននិយាយថា “លោកម្ចាស់ ខ្ញុំ សូមបដិសេធចំពោះសេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះ។ ព្រះបានព្យាបាលក្មេងប្រុសនេះ។”

84 ហើយចៅក្រមបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងសួររូសណាម្នាក់នៅក្នុងតុលាការ ប្រសិនបើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះអាចជាការពិត ថាព្រះអាចព្យាបាលក្មេងប្រុស នោះនៅចុងម្ខាងនៃវេទិកា ហើយទុកឱ្យគាត់ឈឺនៅចុងម្ខាងទៀត។ ប្រសិនបើ សេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះអាចត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រះគម្ពីរ នោះខ្ញុំនិយាយថា លោកកូមានសិទ្ធិសម្រាប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គាត់។”

85 ហើយមានមន្ត្រីម្នាក់បានលើកដៃឡើង ហើយគាត់និយាយថា “លោកម្ចាស់ តើខ្ញុំអាចនិយាយបានទេ?”

ហើយចៅក្រមបាននិយាយថា “អាចបាន។”

86 លោករដ្ឋមន្ត្រីបានក្រោកឈរ ហើយមានប្រសាសន៍ថា “នៅយប់មួយ នៅ លើសមុទ្រព្រួយ នៅពេលដែលកប៉ាល់តូចហៀបនឹងទៅដល់បាត ក្តីសង្ឃឹម នៃការសង្គ្រោះបានបាត់ទៅហើយ។ ពួកគេបានឃើញព្រះយេស៊ូវជាព្រះបុត្រា របស់ព្រះជាម្ចាស់ យាងមកលើទឹក។ ហើយមានសាវ័កម្នាក់ ឈ្មោះពេត្រុសបាន និយាយថា ‘បើនោះជាព្រះអង្គ សូមចាប់ខ្ញុំមករកទ្រង់នៅលើទឹក។’” ហើយគាត់ បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់សាវ័កពេត្រុសថា ‘ឆាប់ឡើង មក។’ ហើយគាត់បានចុះពីទូក លោកបានដើរយ៉ាងល្អដូចព្រះយេស៊ូវបានដើរ នៅលើទឹក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ភ័យខ្លាច គាត់ចាប់ផ្តើមលិចមុនពេលគាត់ ទៅដល់ព្រះយេស៊ូវ។”

ចៅក្រមបាននិយាយថា “ករណីនេះត្រូវបានបញ្ចប់។”

យើងត្រូវការការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនបុរសវេជ្ជបណ្ឌិតទេ។

87 ព្រះបាទសូល ជាកូនរបស់លោកគីស ត្រូវបានតែងតាំងជាមេបញ្ជាការលើ ប្រជាជន ហើយគាត់យកមនុស្ស២ពាន់នាក់ ហើយសម្តេចយ៉ូណាបានយក មួយពាន់នាក់។ ហើយសម្តេចយ៉ូណាបានក៏ចុះទៅបន្ទាយហើយវាយជនជាតិអាំ ម៉ូន មួយក្រុមទៀត។ ហើយនៅពេលដែល—កាលព្រះបាទសូលវាយពួកគេ ព្រះ

បាទសូលផ្តាំត្រឡើង ហើយនិយាយថា “អ្នកឃើញអ្វីដែលសូលបានធ្វើ។” គាត់ ចាប់ផ្តើមអូត។

88 នៅពេលបុរសម្នាក់ក្លាយជាបណ្ឌិតដ៏ទេវភាពដ៏អស្ចារ្យ ឬទទួលបានអ្វី មួយនៅពីក្រោយឈ្មោះរបស់គាត់ គាត់បានក្លាយទៅជា តិចឬច្រើនគឺ ដឹង-គ្រប់-ទាំងអស់។

89 បុរសរបស់ព្រះគឺជាបុរសដែលមានចិត្តរាបទាប។ ប្រជាជនរបស់ព្រះជា មនុស្សរាបទាប។ នៅពេលអ្នកឃើញនរណាម្នាក់និយាយថាពួកគេបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយចាប់ផ្តើមញែកខ្លួនពួកគេចេញ ហាក់ដូចជា មិនមាន ជំនឿ និងព្យាយាម ធ្វើអ្វីមួយដែលមិនមែនជារបស់ពួកគេ គ្រាន់តែចាំបានថា ពួកគេមិនបានទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេ។

90 បន្ទាប់មកយើងឃើញថាសត្រូវបានដាក់ចូល។ ហើយគាត់នឹងចូលទៅក្នុង ក្រុមមនុស្សតូចរបស់ព្រះ ហើយគាត់នឹងបកភ្នែកខាងស្តាំរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា។

91 នោះហើយជាអ្វីដែលសត្រូវតែងតែព្យាយាមធ្វើ គឺដកភ្នែកទាំងពីរចេញ បើ គាត់អាច ដូច្នេះប្រជាជនមិនអាចមើលឃើញអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើទេ។ នោះជាអ្វី ដែលសាតាំងព្យាយាមធ្វើនៅថ្ងៃនេះដល់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូប ដកការមើលឃើញ ខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ថាគាត់អាចធ្វើតាមតែបញ្ជានៃរឿងខ្លះ ហើយមិនមែនជា វិញ្ញាណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំគាត់ទេ។

92 ដូច្នេះនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ នៅពេលដែលការបរាជ័យដ៏ធំបាន មកដល់ ព្រះ បាទសូលបានកាប់គោធំៗពីរហើយចាត់គេឲ្យទៅជួបប្រជា ជន ទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងកត់សំគាល់នៅទីនេះ នៅពេលដែល ព្រះបាទសូលបានធ្វើបំណែកនៃគោទៅពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយនិយាយ ថា “សូមអោយមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមិនទៅតាមសំយូអែលនិងសូល គាត់ ធ្វើដូចជាគោនេះចុះ។” តើអ្នកដឹងទេថាគាត់ព្យាយាមបោកបញ្ឆោតខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ជាមួយអ្នកជំនិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់? របៀប—វាមិនមែនជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធយ៉ាងម៉េច! ការភ័យខ្លាចរបស់ប្រជាជនគឺដោយសារតែសំយូអែល។ ប៉ុន្តែសូលបានឲ្យពួកគេ ទាំងអស់គ្នាមកតាមគាត់ពីព្រោះប្រជាជនខ្លាចសំយូអែល។ “អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ មកតាមសំយូអែលនិងសូល។”

93 ហើយតើមានប៉ុន្មានដងដែលថ្ងៃនេះយើងបានឮ! “យើងគឺជាព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យ។ យើងជាក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ។ យើងជាវិហាររបស់ព្រះ។ យើងគឺជាព្រះ—ដូច្នេះហើយដូច្នេះ។” វាធ្វើឱ្យប្រជាជនមានការភ័យខ្លាច ហើយគិតថានោះគឺជាកន្លែងដែលព្រះកំពុងតែធ្វើការ។ ហើយពួកគេមិនចង់បានការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ពួកគេចូលចិត្តបុរសដូចនោះ ពីព្រោះពួកគេចូលចិត្តរស់នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ពួកគេចូលចិត្តជឿអ្វីដែលពួកគេចង់ជឿ។

94 តើអ្នកឃើញទេ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាចៅក្រមរបស់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលអោយសម្តេចប៉ាបឬសម្តេចសង្ឃឬនរណាម្នាក់អោយធ្វើជាចៅក្រមឡើយ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបុគ្គលរបស់ព្រះជាទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាចៅក្រមនិងជាមគ្គុទេសក៍របស់យើង។ តើហេតុអ្វីទៅ?

95 សូមមេត្តាអភ័យទោសចំពោះការបញ្ចេញមតិដ៏ចម្លែកនេះ និងគួរឱ្យអស់សំណើចំបំផុត។ ខ្ញុំមិនមានន័យថាវាមានន័យអញ្ចឹងទេ។ ខ្ញុំនិយាយវាចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់។

96 ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិយាយថាវាជាការខុសដែលស្ត្រីរបស់យើងកាត់សក់របស់ពួកគេ។ ហើយវាមិនត្រឹមត្រូវទេដែលស្ត្រីរបស់យើងស្លៀកខោខ្លីនិងខ្លីខ្លីនិងលាបបបូរមាត់និងមុខរបស់ពួកគេដោយប្រើថ្នាំលាប។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិយាយថាវាខុស។

97 ប៉ុន្តែយើងចង់អោយមនុស្សប្រាប់យើងថាមិនអីទេ “ដរាបណាយើងតាមខ្ញុំនិងសំយុងអែល។” ពួកគេចូលចិត្តរស់នៅក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃតាមវិធីណាដែលពួកគេចង់ទៅ ហើយទៅព្រះវិហារនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សានៅមហាវិទ្យាល័យបញ្ញាវន្តដ៏ល្អដែលមានសញ្ញាបត្រច្រើនអាចនិយាយទៅកាន់ពួកគេនូវសេចក្តីអធិប្បាយតិចតួចដែលនឹងមាន... រឿងកំប្លែងពីរបីនៅក្នុងវាដែលនឹងធ្វើអោយត្រចៀកស្តាប់ហើយធ្វើឱ្យពួកគេរីករាយ ដូចជាកម្មវិធីទូរទស្សន៍ឬកម្មវិធីទូរទស្សន៍មួយចំនួន។ ហើយអធិស្ឋានបន្តិចលើពួកគេហើយបញ្ជូនពួកគេទៅផ្ទះវិញតាមប្រភេទ—សុវត្ថិភាពដែលពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯងដែលពួកគេបានធ្វើសាសនារបស់ពួកគេ។ នោះមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។

98 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចង់អោយអ្នករស់នៅដោយគោរពកោតខ្លាចព្រះជា
រៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងមួយអាទិត្យនិងរាល់យប់ ញែកខ្លួនចេញពីអ្វីៗក្នុងលោកនេះ។

99 ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំមិនចង់បានទេ។ ពួកគេចង់បានបុរសខ្លះដែលអាច—តើអ្នកណា
អាចបកស្រាយព្រះគម្ពីរតាមរបៀបដែលពួកគេចង់ស្តាប់បាន។ ពួកគេនឹងមិន
ស្តាប់សំឡេងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនិយាយតាមរយៈព្រះគម្ពីរទេ។ ពួកគេ
ជាច្រើនចង់និយាយថា “ថ្ងៃនៃអព្វកហេតុត្រូវបានកន្លងផុតទៅ។” នោះហើយជាអ្វី
ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សចាប់អារម្មណ៍។ ពួកគេចង់និយាយថា “មិនមានការជ្រមុជទឹក
នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។” ប្រជាជនមិនចង់ធ្វើអ្វីខុសពីអ្វីដែលពិភពលោកកំពុង
ធ្វើនោះទេ។ ពួកគេមិនចង់ធ្វើដំណើរតាមផ្លូវហើយលាងមុខ ហើយ—និងបុរស
មានទឹកមុខស្អាត និងមិនជក់បារីនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ និង—និងបារី និងបំពង់
និង—និងអ្វីដែលបុរសធ្វើ។ ហើយស្រ្តីចង់ឱ្យសក់របស់ពួកគេកាត់ខ្លី ហើយ—និង
សំលៀកបំពាក់តិចតួច និងបង្ហាញទម្រង់របស់ពួកគេ និងអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។
ពួកគេ—ពួកគេចង់បានបុរសដែលនឹងប្រាប់ពួកគេថា “ត្រឹមត្រូវហើយ។”

100 បន្ទាប់មកនៅយប់មួយទៀត នៅទីនេះមានបុរសម្នាក់មកប្រាប់ខ្ញុំថា
ដោយសារតែខ្ញុំបានអធិប្បាយប្រសិនបើនឹងការបែបនោះ នោះជានិកាយដ៏អស្ចារ្យ
ប្រហែលជា ៥ នាក់នៃពួកគេបាននិយាយថា “យើងនឹងទម្លាក់បងប្រុសប្រាណ
ហាំ ហើយមិនមានអ្វីផ្សេងទៀត ដែលត្រូវធ្វើជាមួយគាត់ទេ។ អ្នកនឹងហៅខ្សែអាត់
ទាំងនោះត្រឡប់មកវិញ ហើយសុំទោសសម្រាប់ពួកគេ ឬយើងនឹងបោះបង់ចោល
អ្នក។”

101 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឈរជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ប្រសិនបើវាយកអ្វី
គ្រប់យ៉ាងដែលមានក្នុងជីវិត ខ្ញុំនឹងនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ ហើយខ្ញុំ...”

បាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកមិនគួរហៅខ្សែអាត់បែបនេះបែបនោះមកវិញ
ទេ?”

102 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលបានផ្សព្វផ្សាយអ្វី នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយ
ខ្ញុំខ្មាស់រៀននោះទេ។ ខ្ញុំមិនដែលហៅរកខ្សែអាត់សម្លេងឬថេបណាត្រឡប់មកវិញ
ទេ។ ខ្ញុំនៅជាប់នឹងអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល។ ខ្ញុំរស់និងស្លាប់ដោយ
ការនោះ។” ឥឡូវនេះ មិនព្យាយាមនិយាយអំពីខ្លួនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាម

ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឧទាហរណ៍អំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង ដូច្នោះអ្នកនឹងឃើញនិងយល់។ វាជាមនុស្សដែលចង់ត្រូវបានដឹកនាំដោយមនុស្ស។

103 ពួកគេមិនចង់បានសំយុងអែលទេ។ បន្ទាប់មកមុននឹងពួកគេចាក់ប្រេងតែងតាំងសំយុងអែលស្ដេច... ឬសូល ជាស្ដេច លើកលែងទោសអោយខ្ញុំសំយុងអែលបានមកជួបពួកគេម្តងទៀត។ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយភាសាដែលគាត់បាននិយាយនៅថ្ងៃនេះ។ អ្នកអាចអានវាបាន។ គាត់បាននិយាយថា “បើអ្នកយកព្រះជាម្ចាស់ធ្វើជាស្ដេចរបស់អ្នកតើមានបញ្ហាអ្វី?”

“យើងមិនបានឃើញព្រះទេ?”

104 “ខ្ញុំជាអ្នកតំណាងរបស់ទ្រង់” សំយុងអែលមានប្រសាសន៍ថា “តើខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់អ្នកអ្វីខុសទេ? តើខ្ញុំធ្លាប់ទាយអ្វីដែលមិនបានកើតឡើងដូចអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយទេ? តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់អ្នកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេឬ? ហើយខ្ញុំនឹងសួរអ្នកថា: តើខ្ញុំធ្លាប់មករកអ្នកហើយសុំលុយរបស់អ្នកទេ? តើខ្ញុំធ្លាប់យកអ្វីពីអ្នកទេ? តើខ្ញុំធ្លាប់បាននាំអ្នកអ្វីផ្សេងក្រៅពីនិយាយត្រង់ថា នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ? ហើយព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញវា គ្រប់ពេលថា វាគឺជាសេចក្ដីពិត។” ហើយទ្រង់បានបញ្ជាព្យុះផ្ការន្ទះនិងភ្លៀង (អ្នកដឹងពីបទគម្ពីរអ្នក នៅទីនោះ។) ដើម្បីបង្ហាញថាសំយុងអែលគឺជាអ្នកនិយាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

105 ហើយដូចសំយុងអែលបានតំណាងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ: ថ្ងៃនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ— ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាសំដីរបស់ព្រះ: ដែលនិយាយអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង ដែលជឿថាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង ហើយនឹងមិនខុសគ្នាពីវាបន្តិចទេ។

106 ប៉ុន្តែពួកគេចង់បាននរណាម្នាក់ដែលអាចប្រាប់ពួកគេខុសគ្នាពីហ្នឹង។ ហើយប្រជាជនមិនអាចនិយាយបានថាទំនាយរបស់សំយុងអែលមិនល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ ពួកគេឆ្លើយថា “សំយុងអែល អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកបានថ្លែងក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់បានសំរេចតាមពាក្យរបស់លោក។ មិនមានកំហុសមួយទេ។ អ្នកមិនដែលមករកយើងហើយសុំលុយពីយើងទេ។ អ្នកបានចិញ្ចឹមខ្លួនអ្នក។ អ្នកមិនដែលស្នើសុំឱ្យយើងធ្វើអ្វីដែលអស្ចារ្យនិងលេចធ្លោសម្រាប់អ្នកទេ។ អ្នកបានជឿទុកចិត្តលើព្រះរបស់អ្នក ហើយទ្រង់បានរំដោះអ្នកពីអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយ

ពាក្យរបស់អ្នកគឺពិត។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកបាននិយាយក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់គឺ ដូចអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយអញ្ចឹង។ ប៉ុន្តែនៅតែយើងចង់បានស្តេចមួយអង្គ។”

107 តើអ្នកអាចមើលឃើញភាពខុសគ្នានេះទេ? អ្នកអាច—អ្នកឃើញ —ខ្វះខាតរបស់អារក្សអាចធ្វើការលើមនុស្សបានដែរឬទេ? ជំនួសឱ្យការ លះបង់ខ្លួនឯងចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយស្តាប់នូវអ្វីដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ជីវិតបរិសុទ្ធ ចរឹកដែលមិនពុករលួយ សម្រាប់ជីវិតខុសគ្នា ប្រជាជនបារម្ភ ប្រទេសបរិសុទ្ធ មនុស្សដែលសម្តែង ពួកគេបានស្របគ្នានឹង លោកិយ ហើយធ្វើដូចលោកិយហើយទៅព្រះវិហារដែលនិយាយថា “មិនអីទេ គ្រាន់តែធ្វើដូចនោះ ហើយបន្តទៅមុខទៀត។”

108 តើអ្នកអាចឃើញវាជាអ្វីទេ? ពួកគេនិយាយ “គ្មានអ្វីដែលអាចព្យាបាលបាន ឡើយ។ អូ បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាក្របខ័ណ្ឌមួយសម្រាប់ ក្រុមជំនុំ។” និយាយម៉្យាងទៀត ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានយកមនុស្ស ហើយបានយក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចេញពីពួកជំនុំ ហើយទុកឱ្យនិកាយកសាងវាឡើង។ មិនដែល មិនដែល។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តី ពិត គឺដើម្បីដឹកនាំអ្នករហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមក។ ប៉ុន្តែនោះជាវិធីដែលវា—វា បានទៅ។

109 សូលបានឡើងកាន់អំណាច។ គាត់អស្ចារ្យណាស់...គាត់ទទួលបានដូច ខាងក្រោម។ អូ គាត់មានគ្រឿងសឹកដ៏ស្រស់ស្អាត។ គាត់មានអ្នកចម្រៀង។ គាត់ មានខែល ហើយគាត់មានលំពែង។ អូ! គាត់បានបង្ហាញដល់ប្រជាជាតិទាំងអស់ ដែលនៅសេសសល់។ ហើយគាត់បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ដែលហួសពីអ្វីដែលអ្នកណាម្នាក់ធ្លាប់បានឮ។

110 នោះហើយជាអ្វីដែលនិកាយនិងព្រះវិហាររបស់យើងបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ យើងមានអាគារព្រះវិហារធំជាងគេបំផុតនៅលើពិភពលោក។ យើងមានមនុស្ស ដែលស្លៀកពាក់ស្អាតបំផុតនៅលើពិភពលោក។ យើងមានអាហារូបករណ៍ខ្ពស់ បំផុតដែលអាចត្រូវបាននាំមក។

111 ដូចជាមនុស្សដែលបានបង្វឹកពីសូលដែលអាចយកលំពែងនោះ ហើយពួកគេ អាចរើវាបានហើយធ្វើចលនារវាងរហូតដល់ប្រជាជាតិនានាខ្លាចពួកគេ។ ពួកគេជា មនុស្សដែលមានការបណ្តុះបណ្តាល ទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយ មានពេល

មួយដែលមានអ្នកប្រជែងម្នាក់ចេញមក។ ហើយវារំភើបដល់កងទ័ពអ៊ីស្រាអែល
 ទាំងមូលរហូតដល់ពួកគេឈរញាប់ញ័រ នៅក្នុងស្បែកជើងរបស់ពួកគេ។ កូលី
 យ៉ាតបានធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាបញ្ហាប្រឈម “ប្រសិនបើព្រះរបស់អ្នកគឺដូចអ្វី
 ដែលអ្នកនិយាយពិតមែន! អ្នកគឺជាអ្នកទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលល្អបំផុត។”
 ហើយគាត់បានជំទាស់នឹងពួកគេ។ ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ គ្រឿងសឹកល្អៗ
 របស់ពួកគេនឹងមិនដំណើរការទេ។ លំពែងរបស់ពួកគេនឹងមិនដំណើរការទេ។ មាន
 អ្វីមួយដែលពួកគេមិនធ្លាប់បានឮ ពីមុនមក។

112 ហើយដោយការគោរព និងការគោរពចំពោះព្រះកិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ
 និងសេចក្តីស្រឡាញ់និងការប្រកបជាគ្រីស្ទាន ខ្ញុំសូមនិយាយបែបនេះ: ខ្ញុំបាន
 អាននៅថ្ងៃផ្សេងទៀត នៅក្នុងក្រដាសអាហ្វ្រិក ដែលកូនប្រុសរបស់យើងគឺគីស
 គូប្រជែងរបស់យើងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ នៅពេលដែលម៉ូហាម៉ាត់ដាន់បាន
 ជំទាស់គាត់ ប៊ីលីហ្គ្រាហាំ។ បាននិយាយថា “ប្រសិនបើព្រះរបស់អ្នកគឺជាព្រះ ចូរ
 ឱ្យទ្រង់ព្យាបាលអ្នកឈឺដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ។” ហើយកូនប្រុស
 របស់គីស ជាមួយកងទ័ពដែលនៅសល់ គេស្ងប់ស្ងាត់ហើយចាកចេញពីប្រទេស
 បានចុះចាញ់។ វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ ព្រះរបស់យើងគឺជាព្រះ។

113 យើងមានក្រុមជំនុំល្អរបស់យើង។ យើងមានការផ្សាយដំណឹងល្អដ៏ល្អរបស់
 យើង។ យើងមានអ្នកចម្រៀងដែលបង់លុយរបស់យើង។ យើងមានក្រុមចម្រៀង
 ល្អបំផុត ដែលជាប៉ូតស្តាតជាងគេនៅក្នុងប្រទេស។ យើងមានបុរសពូកែ អ្នកខ្លះ
 ជាអ្នកមានប្រាក់ច្រើន។ យើងមានបញ្ហា។ យើងមានទេវវិទ្យារហូតដល់ចំណុច
 នេះ យើងអាចផ្សព្វផ្សាយវាបាន យើងអាចប្រាប់វាបាន។ យើងអាចផ្សាយដំណឹង
 ល្អនិងនាំមនុស្សចូលមក ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សរាប់លាននាក់ផ្លាស់ប្តូរ ជារៀងរាល់
 ឆ្នាំ ចូលព្រះវិហារ។ [ចំណុចទទេនៅលើកាសែត—អេឌី។] អ្នកចម្រៀងដែលបាន
 បង់ប្រាក់របស់យើង គឺការផ្សាយដំណឹងល្អប្រកបដោយបញ្ហា មិនដឹងពីរបៀប
 ដើម្បីប្រឈមនឹងបញ្ហាបែបនេះទេ។ ពួកគេមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេមិនដឹងអ្វី
 សោះអំពីអំណាចនៃការព្យាបាលរបស់ទ្រង់ គឺពីបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធ នៃអំណាចដែលអាចយកស្រមោលនៃអ្នកស្លាប់ដោយជំងឺមហារីកមួយ
 និងដោះលែងឱ្យគាត់មានសេរីភាព។ ពួកគេមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេមិនបាន
 ទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងវិស័យនេះទេ ដូចព្រះបាទសូលនិងក្រុមមនុស្ស

ដែលគាត់បង្ខំកែវដែរ។

114 ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននៃព្រះ និងកូនៗរបស់អ្នក ដើម្បីអោយអ្នកដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មិនដែលបោះបង់ចោលអ្នកដោយគ្មានសាក្សីឡើយ។

115 ដោយមិនដឹងខ្លួន ចំពោះសូល សូលមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មានដាវីឌនៅខាងក្រោយភ្នំមួយកន្លែង ដែលមិនផ្តល់ចំណីដល់ចៀមនៅលើស្មៅខាងសាសនាទេ។ គាត់បាននាំពួកគេទៅក្បែរទឹកនិងនៅវាលស្មៅបៃតង។ គាត់បានគិតអំពីចៀមរបស់ឪពុកគាត់។ ហើយប្រសិនបើមានអ្វីមួយរត់មកក្នុង ជាសត្រូវ ដើម្បីចាប់ចៀមមួយរបស់ឪពុកគាត់ គាត់បានដឹងពីអំណាចរបស់ព្រះដើម្បីរក្សាចៀមនោះ។

116 ព្រះនៅតែមានដាវីឌ នៅកន្លែងណាមួយ ដែលដឹងពីអត្ថន័យនៃការផ្តល់ចំណីឱ្យចៀមរបស់ព្រះ ដោយព្រះចេស្ដារបស់ព្រះ។ គាត់នៅតែដឹងទាំងអស់។

117 គាត់បានទុកចិត្ត។ គាត់មិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីគ្រឿងសឹករបស់សូល ហើយគាត់ក៏មិនចង់បានវាដែរ។ គាត់មិនចង់បាននិកាយណាមួយរបស់ពួកគេទេ។ គាត់មិនចង់បានគ្រឿងសឹកចាស់លើគាត់ទេ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីអំពីវាទេ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំចូលទៅក្នុងអំណាចដែលខ្ញុំស្គាល់។” គាត់បានចិញ្ចឹមចៀមរបស់ឪពុកគាត់។ គាត់បានថែរក្សាវាលស្មៅ។ គាត់បានផ្តល់អាហារត្រឹមត្រូវដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានរស់នៅនិងលូតលាស់។

118 “មនុស្សមិនត្រូវរស់នៅដោយនំប៉័ងតែប៉ុណ្ណោះទេ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះបន្ទូលទាំងអស់ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ មនុស្សនឹងមានជីវិត។” អ្នកគង្វាលពិតចិញ្ចឹមពួកគេ។ “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។” ហើយប្រសិនបើសត្រូវចាប់យកម្នាក់ ដោយជម្ងឺ គាត់ដឹងពីអំណាចរបស់ព្រះ។

119 សូមក្រឡេកមើលដាវីឌដ៏តូច ឈរនៅទីនោះ។ បាននិយាយថា “បុរសនោះគឺជាអ្នកចម្បាំង តាំងពីកំណើត។ ហើយតាំងពីគាត់នៅក្មេង គាត់មិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់ក្រៅពីលំពែងនិងគ្រឿងសឹក។ គាត់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អ។ គាត់ជាអ្នកទ្រឹស្តីម្នាក់។ ហើយអ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវា។”

120 គាត់បាននិយាយថា “នោះគឺជាការពិតលោក។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីការបណ្តុះបណ្តាលខាងទ្រឹស្តីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង ថា នៅពេលសត្រូវចូលមក ដើម្បីយកចៀមមួយរបស់ឪពុកខ្ញុំ ខ្ញុំបានទៅដោយអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ។ ខ្ញុំបានប្រគល់គាត់។ ខ្ញុំបាននាំគាត់ត្រឡប់មករកសុខភាពល្អឡើងវិញដោយសុវត្ថិភាព។ ខ្ញុំបាននាំគាត់ត្រលប់ទៅវាលស្មៅបៃតងដែលមានម្លប់និងទឹកដែលនៅសល់។ ហើយព្រះដែលបានប្រគល់សត្វតោទៅក្នុងដៃខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានសម្លាប់វានៅពេលដែលវាបានយកចៀម—កូនចៀមមួយ ហើយទ្រង់អនុញ្ញាតិឱ្យខ្ញុំសម្លាប់សត្វតោនោះ ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌នឹងយាងទៅជាមួយខ្ញុំដើម្បីសម្លាប់ជនភីលីស្ទីនដែលមិនកាត់ស្បែកនេះ។”

យើងត្រូវការការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំមិនដឹងថ្ងៃរបស់ខ្ញុំទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។

121 ព្រឹកស្អែកខ្ញុំកំពុងដេកនៅលើគ្រែ។ ហើយខ្ញុំ...ខ្ញុំបានដេកលក់ ហើយខ្ញុំសុបិនថាយ៉ូសែបឈឺ ហើយខ្ញុំបានលើកគាត់ឡើងដើម្បីអធិស្ឋានអោយគាត់។ ហើយនៅពេលខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង ខ្ញុំពិតជាតូចចិត្តណាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹងប្រហែលជាយ៉ូសែបនឹងឈឺ។”

122 ហើយខ្ញុំមើលទៅ មុនខ្ញុំ ក្នុងស្រែមោលងងឹត ជាជាងពណ៌ត្នោត។ ហើយវាហាក់ដូចជាខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានមើលវា។ ហើយនៅខាងក្រោយមាននរណាម្នាក់ពណ៌ស ហើយវាគឺជាទ្រង់។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅករិយារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីមើលថាតើនាងភ្ញាក់ហើយឬ ដែលខ្ញុំអាចបង្ហាញដល់នាង ប្រសិនបើនាងអាចមើលឃើញនិមិត្តនេះ។ ប៉ុន្តែនាងកំពុងដេក។

123 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំសូមទោស ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ នោះគឺជាជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់ត្រូវនាំខ្ញុំទៅអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ រាល់ពេលដែលមានអ្វីកើតឡើង ខ្ញុំគិតថាវាជាទ្រង់កំពុងធ្វើវា។ ហើយខ្ញុំដឹងថាវាជាសាតាំងព្យាយាមដកខ្ញុំចេញពីវា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើទ្រង់អាចនាំខ្ញុំបាន។” ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំក្រឡេកមើល ខ្ញុំបានឃើញមុខស្អាតបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញលើបុរសណាទេ។ ទ្រង់នៅពីមុខ ខ្ញុំដាក់មើលក្រោយ។ ទ្រង់បានលើកដៃឡើងហើយចាប់ដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរផ្លូវនេះ។ និមិត្តបានចាកចេញពីខ្ញុំ។ កាលពីព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមុន ខ្ញុំបានភ្ញាក់ពីព្រលឹម។ នោះគឺនៅថ្ងៃសៅរ៍ និមិត្តនេះ។ បើក...

124 ខ្ញុំតែងតែព្រួយបារម្ភ ខ្ញុំតែងតែគិតពីការស្លាប់។ វា ខ្ញុំមានអាយុហាសិបឆ្នាំ ហើយ ពេលវេលារបស់ខ្ញុំមិនមែន...មិនបានគិតថាវែងពេកទេ។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើខ្ញុំនឹងទៅជា រូបកាយ ស្នាម។ “វាអាចថាខ្ញុំនឹងឃើញមិត្តភក្តិជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា អំពូពណ៌សបន្តិចនឹងបន្ត ហើយនិយាយថា ‘មានបង ប្រុសនៅរីលទៅ’ ឬ គាត់មិនអាចនិយាយបានថា ស្នាមបងប្រុស ប្រាណហាំ? ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមក ខ្ញុំនឹងក្លាយជាមនុស្សម្តងទៀត។” ខ្ញុំ ច្រើនតែគិតដូច្នោះ។

125 ខ្ញុំកំពុងសុបិនថាខ្ញុំនៅក្រៅភាគខាងលិច។ ហើយខ្ញុំបានចុះទៅកន្លែងមួយ នៅសេកប្រាស ហើយប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំ ហើយយើងបាននេសាទត្រី។ ហើយខ្ញុំបានឈប់ហើយ—ហើយបានបើកទ្វារ។ ហើយមេឃពិតជាស្អាតណាស់។ ពួកគេមើលទៅដូចជាមិនបានធ្វើនៅជ្រលងភ្នំទេ។ ពួកវាមានពណ៌ខៀវហើយ ពពកពណ៌សស្អាត។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធខ្ញុំ បាននិយាយថា “យើងគួរតែនៅទីនេះ ជាយូរមកហើយ អូសម្លាញ់។” នាងបាននិយាយថា “ដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់កូនៗ យើងគួរតែជាប៊ីលី។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះហើយ...” ហើយខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង។

126 ខ្ញុំគិត “ខ្ញុំកំពុងសុបិនខ្លាំងណាស់! ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី។” ហើយខ្ញុំបានមើលចុះ ហើយនាងត្រូវបានគេងក្បែរខ្ញុំ។

127 ហើយខ្ញុំបានលើកខ្នើយរបស់ខ្ញុំ ដូចជាអ្នកជាច្រើនបានធ្វើវា ដាក់ក្បាល ខ្ញុំលើ—ត្រែ ហើយដាក់ដៃខ្ញុំនៅខាងក្រោយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំត្រូវបានដេកនៅ ទីនោះដូចនេះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ជឹងខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថា វានឹងទៅជា យ៉ាងណាដែរ។ ខ្ញុំមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំហើយ ខ្ញុំមិនទាន់ធ្វើអ្វីនៅឡើយទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបានខ្លះដើម្បីជួយព្រះអម្ចាស់ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ ទេ។ ពាក់កណ្តាលនៃពេលវេលារបស់ខ្ញុំបានកន្លងផុតទៅ យ៉ាងហោចណាស់ឬ ច្រើនជាងពាក់កណ្តាល។ បើខ្ញុំរស់នៅដូចមនុស្សចាស់ ខ្ញុំនៅតែពាក់កណ្តាល ពេលវេលាទៀត។” ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំត្រូវបានដេកនៅទីនោះ ដើម្បីក្រោកឡើង។ វាប្រហែលម៉ោង ៧។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទៅ ព្រះវិហារនៅព្រឹកនេះ។ បើខ្ញុំស្អាត ខ្ញុំចង់ស្តាប់បងប្រុសនៅរីលអធិប្បាយ។”

128 ដូច្នោះខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកភ្ញាក់ហើយមែនទេ អូនសម្លាញ់?” ហើយនាងកំពុងដេកលក់ស្រួល។

129 ហើយខ្ញុំមិនចង់អោយអ្នកខកខានរឿងនេះទេ។ វាបានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចជាបងប្រុសប្រាណហាំដូចខ្ញុំពីមុនទេ។

130 ហើយខ្ញុំបានមើល។ ហើយខ្ញុំបានឮអ្វីមួយនិយាយបន្តថា “អ្នកទើបតែចាប់ផ្តើមទេ។ ចុចការប្រយុទ្ធ។ គ្រាន់តែបន្តចុច។”

131 ខ្ញុំគ្រឿងក្បាលបន្តិច។ ខ្ញុំគិត “អញ្ចឹងខ្ញុំប្រហែលជាគិតដូចនេះ។” អ្នកដឹងទេ មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានការស្រមើលស្រមៃខ្លះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រហែលជាស្រមៃថាអញ្ចឹង។”

វាបាននិយាយថា “ចុចការប្រយុទ្ធ។ បន្តទៀត។ បន្តទៀត។”

132 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រហែលជាខ្ញុំបាននិយាយវា។” ហើយខ្ញុំដាក់បបូមាត់ខ្ញុំដាក់ក្នុងធ្មេញ ហើយដាក់ដៃលើមាត់ខ្ញុំ។

133 ហើយនៅទីនោះវាមកម្តងទៀត បាននិយាយថា “គ្រាន់តែបន្តចុច។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹងថាមានអ្វីនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ!”

134 ហើយវាហាក់ដូចជាខ្ញុំលឺសំលេងហ្គ្រាហាំអ្នកណាម្នាក់ដែលច្រៀងចម្រៀងដូចនេះ (ពួកគេច្រៀងវានៅទីនេះ អាណាម៉ែ និងអ្នកទាំងអស់គ្នា)។

ខ្ញុំពិតជានឹកផ្ទះ ហើយខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ។
ខ្ញុំចង់លឺសំលេងជួងទាំងនោះ។
វានឹងបំភ្លឺផ្លូវរបស់ខ្ញុំហើយនឹងបាត់ការភ័យខ្លាចទាំងអស់។
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមើលឆ្លងកាត់រាំងនន
នៃពេលវេលា។

អ្នកបានឮវាច្រៀងនៅព្រះវិហារ។

135 ហើយខ្ញុំបានឮអ្វីមួយនិយាយថា “តើអ្នកចង់មើលហួសរាំងននទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាអាចជួយខ្ញុំបានច្រើនណាស់។”

136 ហើយខ្ញុំបានមើល។ ក្នុងពេលតែមួយខ្ញុំ...ដង្ហើមមួយ ខ្ញុំបានចូលមកកន្លែងតូចមួយដែលអិល។ ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅក្រោយ ហើយខ្ញុំនៅទីនោះកំពុងដេកនៅលើត្រែ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះគឺជារឿងចម្លែក។”

137 ឥឡូវ ខ្ញុំមិនចង់អោយអ្នកនិយាយរឿងនេះម្តងទៀតទេ។ នេះគឺនៅមុខ ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ឬចៀមរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំកំពុងតែឃ្វាល។ ទោះបីវាជាអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំនៅក្នុងរាងកាយនេះ ឬខាងក្រៅទោះបីវាជាការបកប្រែក៏ដោយ ក៏វាមិនដូចជា ទស្សនៈដែលខ្ញុំធ្លាប់មានដែរ។ ខ្ញុំអាចមើលទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំអាចមើលនៅ ទីនេះ។

138 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបុកកន្លែងតូចនោះ ខ្ញុំមិនដែលឃើញមានមនុស្សជា ច្រើនបានរត់មកដោយស្រែក។ “អូ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង!”

139 ហើយខ្ញុំបានមើល។ ហើយស្រ្តីវ័យក្មេងប្រហែលជានៅអាយុ ២០ ឆ្នាំពី ១៨ ទៅ ២០ ឆ្នាំ ពួកគេបានត្រូវឱបខ្ញុំ ហើយនិយាយតិចៗថា “បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់ របស់យើង!”

140 សូមអញ្ជើញមកបុរសវ័យក្មេង នៅក្នុងភាពឈ្លាសវៃនៃភាពជាបុរសវ័យក្មេង។ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេភ្លឺ និងមើលទៅដូចជាផ្កាយនៅពេលយប់ងងឹត។ ធ្មេញ របស់ពួកគេមានពណ៌សដូចគុជខ្យង។ ហើយពួកគេកំពុងស្រែក ហើយចាប់ខ្ញុំ ហើយស្រែក។ “អូ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង!”

141 ហើយខ្ញុំបានឈប់ ហើយខ្ញុំបានមើល។ ហើយខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំបាន ក្រឡេកមើលទៅរាងកាយចាស់របស់ខ្ញុំ ដែលដាក់នៅទីនោះដោយដៃរបស់ខ្ញុំនៅ ខាងក្រោយក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ពីរឿងនេះទេ។”

142 ហើយស្រ្តីវ័យក្មេងទាំងនេះបានបោះដៃឱបខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថានេះគឺជា ទស្សនិកជនចម្រុះ ហើយខ្ញុំនិយាយនេះដោយភាពផ្អែមល្ហែម និងដោយភាព រុងរឿងនៃព្រះវិញ្ញាណ។ បុរសមិនអាចដាក់ដៃលើស្រ្តីដោយគ្មានអារម្មណ៍របស់ មនុស្សទេ ប៉ុន្តែវាមិននៅទីនោះទេ។ មិនមានកាលពីម្សិលមិញនិងថ្ងៃស្អែកទេ។ ពួកគេមិនធុញទ្រាន់។ ពួកគេ...ខ្ញុំមិនដែលឃើញស្រីស្អាតបែបនេះនៅក្នុងជីវិត របស់ខ្ញុំទេ។ ពួកគេមានសក់ចុះដល់ចង្កេះ សំពត់វែងដល់ជើង។ ហើយពួកគេ គ្រាន់តែឱបខ្ញុំ។ វាមិនមែនជាការឱបដូចជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំដែលអង្គុយនៅទីនោះ នឹងឱបខ្ញុំឡើយ។ ពួកគេមិនបានថើបខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនបានថើបពួកគេដែរ។ វាគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនទាន់មានទេ—ខ្ញុំមិនមានពាក្យដែលត្រូវនិយាយទេ។ “ភាពល្អឥតខ្ចោះ” កុំប៉ះវា។ “ល្អវិសេស” នឹងមិនប៉ះវាទេ។ វាជាអ្វីដែលខ្ញុំមិនដែល... អ្នកត្រូវនៅទីនោះ។

143 ហើយខ្ញុំបានមើលផ្លូវនេះនិងវិធីនោះ។ ហើយពួកគេបានមករាប់ពាន់នាក់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ពីរឿងនេះទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយពួកគេ...”

144 ហើយនៅទីនេះមានហូប។ នោះគឺជាប្រពន្ធទី១ របស់ខ្ញុំ។ នាងរត់ហើយមិនដែលនិយាយថា “ប្តីរបស់ខ្ញុំទេ។” នាងបាននិយាយថា “បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ” ហើយនៅពេលនាងឱបខ្ញុំ មានស្រ្តីម្នាក់ផ្សេងទៀតកំពុងឈរនៅទីនោះ ដែលបានឱបខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកហូបបានឱបស្រ្តីនេះ និងជាមួយគ្នា។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “អូ នេះត្រូវតែមានអ្វីប្លែក។ វាមិនអាចទេ...មានអ្វីមួយ...” ខ្ញុំគិត “អូ តើខ្ញុំចង់ត្រលប់ទៅគ្រោងឆ្អឹងចាស់ម្តងទៀតទេ?”

145 ខ្ញុំក្រឡេកមើលជុំវិញពេលនោះ។ ខ្ញុំគិត “តើនេះជាអ្វី?” ហើយខ្ញុំមើលទៅពិតជាល្អណាស់។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយល់ពីបញ្ហានេះទេ។” ប៉ុន្តែហូបហាក់ដូចជាដូចជា អូ ដែលភ្ញៀវដ៏មានកិត្តិយស។ នាងមិនមានអ្វីប្លែកទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដូចជាភ្ញៀវដ៏មានកិត្តិយសប៉ុណ្ណោះ។

146 ហើយខ្ញុំបានលឺសំលេងមួយដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ គឺនៅក្នុងបន្ទប់និយាយថា “នេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកបានប្រកាសគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះគឺជាភ្នំស្រលាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយគ្មានអ្វីអាចចូលទីនេះបានទេបើគ្មានវា។”

147 ខ្ញុំមានការប្តេជ្ញាចិត្តជាងពេលណាៗទាំងអស់ ក្នុងជីវិត ថាវាត្រូវការស្រលាញ់ល្អឥតខ្ចោះដើម្បីចូលទៅទីនោះ។ មិនមានការច្រណែនទេ។ មិនមានការអស់កម្លាំងទេ។ មិនមានការស្លាប់ទេ។ ការឈឺមិនអាចកើតឡើងនៅទីនោះទេ។ មរណភាព មិន—មិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកចាស់។ និង...ពួកគេមិនអាចយំបានទេ។ វាគ្រាន់តែជាសេចក្តីអំណរតែមួយប៉ុណ្ណោះ។

148 “អូ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ!” ពួកគេបាននាំខ្ញុំឡើង ហើយខ្ញុំនៅលើកន្លែងខ្ពស់មួយ។

149 ខ្ញុំគិត “ខ្ញុំមិនសុបិនទេ។ ខ្ញុំកំពុងក្រឡេកមើលទៅក្រោយវិញ—រាងកាយរបស់ខ្ញុំដេកនៅទីនេះនៅលើគ្រែ។”

150 ហើយពួកគេបានតំឡើងខ្ញុំនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំមិនគួរអង្គុយនៅទីនេះទេ។”

151 ហើយនៅទីនេះបានមកស្រ្តីនិងបុរស មកពីភាគីទាំងពីរ គ្រាន់តែនៅក្នុងការរីកលូតលាស់នៃយុវវ័យរបស់ពួកគេ ស្រែក។ ហើយមានស្រ្តីម្នាក់កំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយនាងបានស្រែកថា “អូ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ! អូយើងរីករាយដែលបានជួបអ្នកនៅទីនេះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ពីរឿងនេះទេ។”

152 ហើយបន្ទាប់មកមានសម្លេងនោះដែលកំពុងតែនិយាយចេញពីខ្ញុំ បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលពួកហោរាបានប្រមូលផ្តុំជាមួយប្រជាជនរបស់ពួកគេ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំចាំបានថានៅក្នុងបទគម្ពីរ។”

បាននិយាយថា “មែនហើយ នេះគឺជាពេលដែលអ្នកនឹងជួបជុំជាមួយប្រជាជនរបស់អ្នក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកពួកគេនឹងក្លាយជាការពិត ហើយខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍ថាពួកគេពិតមែន។”

“នឹងហើយ។”

153 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែមានរាប់លាន។ មិនមានច្រើននោះទេ។”

154 ហើយសម្លេងនោះបាននិយាយថា “ពួកគេមិនមែនជាប្រាណហាំទេ។ ពួកគេគឺជាអ្នកផ្លាស់ប្រែចិត្តជឿរបស់អ្នក។ នោះគឺជាអ្វីដែលអ្នកបាននាំទៅដល់ព្រះអម្ចាស់។” ហើយបាននិយាយថា “ពួកគេខ្លះជាស្រ្តីនៅទីនោះ ដែលអ្នកគិតថាស្អាតណាស់ បានប្រសើរជាងអាយុកៅសិបឆ្នាំនៅពេលដែលអ្នកនាំពួកគេទៅក្រៅព្រះអម្ចាស់។ កុំឆ្ងល់ពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងស្រែក ‘បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង!’”

155 ហើយនៅពេលនោះពួកគេបានស្រែកឡើងថា “ប្រសិនបើអ្នកមិនបានទៅទេ យើងនឹងមិននៅទីនេះទេ។”

ខ្ញុំក្រឡេកមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំគិត “ខ្ញុំមិនយល់ទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ! តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណា? ខ្ញុំចង់ឃើញទ្រង់ខ្លាំងណាស់។”

156 ពួកគេថា “ឥឡូវនេះ ទ្រង់គឺគ្រាន់តែខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច ឡើងស្ទើរនោះ។” បាននិយាយថា “ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងមករកអ្នក។” ឃើញទេ? បាននិយាយថា “អ្នកត្រូវបានបញ្ជូនសម្រាប់ជាមេដឹកនាំ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមក។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យអ្នកតាមអ្វីដែលអ្នកបានបង្រៀនពួកគេជាដំបូង ថាតើពួកគេចូលឬមិនចូល។ យើងនឹងចូលទៅតាមការបង្រៀនរបស់អ្នក។”

157 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំរីករាយណាស់។ តើប៉ូល តើគាត់ត្រូវតែឈរដូចនេះទេ? តើពេត្រុសត្រូវឈរដូចនេះទេ?”

“ត្រូវហើយ។”

158 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំបានអធិប្បាយរាល់ព្រះបន្ទូលដែលពួកគេបានអធិប្បាយ។ ខ្ញុំមិនដែលបែកពីវាពីម្ខាងទៅម្ខាងទេ។ ពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំក៏បានធ្វើដូចគ្នាដែរ។ កន្លែងដែលពួកគេបានបង្រៀនពីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំក៏បានធ្វើដែរ។ អ្វីក៏ដោយដែលពួកគេបង្រៀនខ្ញុំក៏ធ្វើដែរ។”

159 ហើយពួកគេបានស្រែក ហើយនិយាយថា “យើងដឹងហើយ។ ហើយយើងដឹងថាយើងនឹងទៅជាមួយអ្នក នៅថ្ងៃណាមួយ ត្រឡប់ទៅផែនដីវិញ។” បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតាមព្រះបន្ទូលដែលអ្នកបានផ្សព្វផ្សាយដល់យើង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានគេទទួលយកនៅពេលនោះ ដែលអ្នកនឹងក្លាយជា” ហើយនិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកនឹងបង្ហាញយើងទៅទ្រង់ ជាអង្គនៃកិច្ចបំរើរបស់អ្នក។” បាននិយាយថា “អ្នកនឹងនាំយើងទៅឯទ្រង់ ហើយយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រឡប់ទៅផែនដីវិញ ដើម្បីរស់នៅជារៀងរហូត។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវត្រលប់មកវិញទេឥឡូវនេះ?”

“ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែសូមបន្តទៅមុខទៀត។”

160 ខ្ញុំបានមើល។ ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញប្រជាជន ដូចជានៅឆ្ងាយដូចជាខ្ញុំអាចមើលឃើញ នៅតែមក ចង់ឱបខ្ញុំ ស្រែកថា “បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង!”

161 គ្រាន់តែសំឡេងមួយបាននិយាយថា “អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកធ្លាប់ស្រឡាញ់ និងអ្វីដែលធ្លាប់ស្រឡាញ់អ្នក ព្រះបានប្រទានដល់អ្នកនៅទីនេះ។” ហើយខ្ញុំបានមើល។ ហើយនៅទីនេះមានឆ្កែចាស់របស់ខ្ញុំ ដើរឡើងមក។ សេះរបស់ខ្ញុំក៏មកទីនេះ ហើយដាក់ក្បាលរបស់វានៅលើស្មារបស់ខ្ញុំនិងចង្ការខ្ញុំ។ បាននិយាយថា “អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកធ្លាប់ស្រឡាញ់ និងអ្វីដែលធ្លាប់ស្រឡាញ់អ្នក ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃអ្នក តាមរយៈកិច្ចបំរើរបស់អ្នក។”

ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរពីទីកន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាតនោះ។

162 ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកភ្ញាក់ហើយមែនទេ?” នាងនៅតែដេកលក់។

163 ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ឱព្រះអង្គអើយ! ឱព្រះអង្គអើយសូមជួយទូលបង្គំផង។ កុំអោយខ្ញុំកែសម្រួលជាមួយព្រះបន្ទូលឡើយ។ សូមឱ្យខ្ញុំស្ថិតនៅត្រង់លើព្រះបន្ទូលនោះ ហើយផ្សព្វផ្សាយវា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលមកឬទៅអ្វីដែលនរណាម្នាក់ធ្វើ សូលកូន... កូនប្រុសរបស់គឺសប៉ុន្មាននាក់កើនឡើង តើមានប៉ុន្មាននាក់បែបនោះឬបែបនោះឬផ្សេងទៀត។ សូមឱ្យខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ចុចទៅកន្លែងនោះ។” ការភ័យខ្លាចទាំងអស់នៃការស្លាប់...

164 ខ្ញុំនិយាយរឿងនេះ ជាមួយព្រះគម្ពីរមុខខ្ញុំ នៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំមានកូនប្រុសតូចម្នាក់នៅទីនោះ អាយុ ៤ ឆ្នាំដើម្បីចិញ្ចឹម។ ខ្ញុំមានកូនស្រីអាយុ-៩-ឆ្នាំ និងកូន-៨-ទងដែលខ្ញុំសូមអរគុណ ដែលបានបង្វែរផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំរស់នៅ ដើម្បីនាំពួកគេឡើងនៅក្នុងការដាស់តឿនរបស់ព្រះ។

165 ហើយខាងលើនេះ ពិភពលោកទាំងមូលហាក់ដូចជាស្រែកដាក់ខ្ញុំ ស្រ្តីនិងបុរសអាយុ ៩០ ឆ្នាំ និងមនុស្សគ្រប់ប្រភេទ “ប្រសិនបើអ្នកមិនបានទៅទេ យើងនឹងមិននៅទីនេះទេ។”

166 ហើយ ព្រះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចុចការប្រយុទ្ធនេះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជិតនឹងស្លាប់ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សកំប្លែងទេ។ វានឹងជាសេចក្តីអំណរ វាជាសេចក្តីរីករាយ ដែលបានចេញពី អំពើពុករលួយនិងភាពអាម៉ាស់នេះ។

167 ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ពស់ជាងមួយរយពាន់លានម៉ាយល៍ ប្លុកកាវ៉េ ហើយនោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ជំហាននីមួយៗវិធីនេះ វារួមតូច

រហូតដល់យើងទៅដល់កន្លែងដែលយើងនៅឥឡូវនេះ។ វាគ្រាន់តែជាស្រមោលនៃ
អំពើពុករលួយប៉ុណ្ណោះ អ្វីមួយតិចតួចដែលយើងអាចដឹងនិងមានអារម្មណ៍ថាមាន
អ្វីមួយនៅកន្លែងណាមួយ។ យើងមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។

168 អូ មិត្តភក្តិជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ជាទីស្រឡាញ់នៃ
ដំណឹងល្អ កូនចៅជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះព្រះ ស្តាប់ខ្ញុំ គ្រូគង្វាលរបស់អ្នក។
អ្នក ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមានវិធីខ្លះដែលខ្ញុំអាចពន្យល់អ្នកបាន។ មិនមានពាក្យអ្វី ខ្ញុំមិន
អាចរកវាឃើញទេ រកមិនឃើញនៅកន្លែងណាទេ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែលើសពីដង្ហើម
ចុងក្រោយនេះ គឺជារឿងដ៏រុងរឿងបំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់មាន... គ្មានវិធីណាអាច
ពន្យល់បានទេ។ គ្មានផ្លូវទេ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ ប៉ុន្តែអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ
មិត្តសំឡាញ់អើយ ដាក់អ្វីៗផ្សេងទៀតរហូតដល់អ្នកទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់
ឥតខ្ចោះ។ ទៅដល់កន្លែងមួយដែលអ្នកអាចស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់គ្នា សត្រូវ និងអ្វី
ៗផ្សេងទៀត។

169 ដំណើរទស្សនកិច្ចនោះនៅទីនោះ សម្រាប់ខ្ញុំ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាបុរសផ្សេង។
ខ្ញុំមិនអាច ឬមិនដែល មិនដូចបងប្រុសប្រាណហាំដែលខ្ញុំធ្លាប់មានពីមុនទេ។
មិនថាយន្តហោះកំពុងរញ្ជួយ រឺក៏ផ្នែកបន្ទោរន្ទះបាញ់ រឺក៏ចារកម្មមានកាំភ្លើងមក
លើខ្ញុំ អ្វីក៏ដោយវាមិនសំខាន់ទេ។ ខ្ញុំនឹងទៅធ្វើសង្គ្រាមដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ។
ត្បិតខ្ញុំបានផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកនិងមនុស្សទាំងអស់ដែលខ្ញុំអាច
បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេទៅកន្លែងទឹកដីស្រស់ស្អាត។

170 វាកាន់ដូចជាពិបាក។ វាអាចត្រូវការកម្លាំងច្រើន។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវ
ចំណាយពេលយូរប៉ុណ្ណាទេ។ យើងមិនដឹងទេ និយាយខាងផ្នែកសាច់ឈាម។
នេះ...ពីការពិនិត្យរបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃមុន គាត់បាននិយាយថា “អ្នកមានអាយុ ២៥ ឆ្នាំ
ជាជីវិតដែលលំបាក។ អ្នករឹងមាំហើយ។” នោះបានជួយខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ អូ វាមិនមែនទេ។
នោះមិនមែនទេ។ វាជាអ្វីមួយនៅក្នុងទីនេះ។ អំពើពុករលួយនេះ បានបន្សល់ទុកនូវ
ភាពមិនចេះរឹងស្អាត។ ជីវិតរមែងស្លាប់នេះ ត្រូវដាក់លើអមតភាព។

171 កូនប្រុសរបស់គឺសអាចនឹងកើនឡើង។ ខ្ញុំ...អ្វីដែលល្អទាំងអស់ដែលគេ
ធ្វើ ខ្ញុំមិនមានអ្វីអាក្រក់ក្នុងការនិយាយប្រឆាំងនឹងវាទេ ផ្តល់ដល់ជនក្រីក្រនិង
សប្បុរសធម៌។ ហើយចាំថា ហេតុអ្វីសាំយូអែលប្រាប់សូលថា “អ្នកនឹងទាយផង
ដែរ។” ហើយមនុស្សជាច្រើននៃបុរសទាំងនោះ គឺជាគ្រូអធិប្បាយដែលពូកែ អាច

អធិប្បាយព្រះបន្ទូលដូចជាពួកទេវតា។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ព្រះឡើយ។
ព្រះជាស្តេចរបស់ពួកគេ។ បងប្អូនប្រុសស្រី អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដឹកនាំអ្នក។

សូមឱ្យយើងឱនក្បាលចុះមួយភ្លែត។

ខ្ញុំពិតជានឹកផ្ទះនិងណាស់... ខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ
ខ្ញុំចង់លឺសំលេងជួងទាំងនោះ
វានឹងបំភ្លឺផ្លូវរបស់ខ្ញុំហើយនឹងបាត់ការភ័យខ្លាចទាំងអស់
ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យយើងក្រឡេកមើលអតីតកាលនៃ
រ៉ាំងនននៃពេលវេលា។

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យខ្ញុំមើលឆ្លងកាត់រ៉ាំងនននៃទុក្ខ
ព្រួយនិងការភ័យខ្លាច
សូមឱ្យខ្ញុំមើលពន្លឺភ្លឺនៃថ្ងៃនោះ
វានឹងពង្រឹងជំនឿរបស់យើងហើយនឹងបាត់ការភ័យខ្លាច
ទាំងអស់

ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យពួកគេមើលទៅអតីតកាលនៃ
រ៉ាំងនននៃពេលវេលា។

172 ខ្ញុំប្រាកដថា ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើព្រះវិហារតូចនេះ នៅព្រឹកនេះ គ្រាន់តែ
អាចមើលទៅរ៉ាំងននអតីតកាលនេះ: មិនមែនជាទុក្ខវេទនាក្នុងចំណោមពួកគេទេ
វាមិនអាចមានឡើយ មិនមែនជាជំងឺ គ្មានអ្វីក្រៅពីភាពឥតខ្ចោះ។ ហើយវាគ្រាន់តែ
ជាដង្ហើមមួយនៅទីនេះនិងនៅទីនោះ ពីអាយុចាស់ដល់យុវវ័យ ពីពេលមួយទៅ
ពេលអស់កល្បជានិច្ច ពីការនឿយហត់ថ្ងៃស្អែក និងទុក្ខព្រួយកាលពីម្សិលមិញ
រហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននៃភាពអស់កល្បជានិច្ច។

173 ខ្ញុំសូមអធិស្ឋាន ថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់មនុស្សគ្រប់គ្នានៅទីនេះ ប្រសិនបើ
មានអ្នកនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលមិនស្គាល់ទ្រង់តាមវិធីនៃសេចក្តី
ស្រឡាញ់។ ហើយពិតប្រាកដណាស់ ព្រះវរបិតាអើយ គ្មានអ្វីអាចចូលទៅក្នុង
ទីបរិសុទ្ធនោះបានទេ បើគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់បែបនោះ ការកើតជាថ្មីកើតជាថ្មី
ម្តងទៀត។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាព្រះ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយយើងដឹង
ថានោះគឺជាការពិត។ មិនថាយើងរើរភ្នំដោយជំនឿរបស់យើងទេ ប្រសិនបើយើង

បានធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យ នៅតែ គ្មាននៅទីនោះ យើងមិនអាចឡើងជណ្តើរដ៏អស្ចារ្យ នោះទេ។ ប៉ុន្តែជាមួយនោះ វានឹងលើកយើងហួសពីការយកចិត្តទុកដាក់លើផែនដី នេះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់ប្រជាជន នៅទីនេះ។

174 ហើយអាចថាមនុស្សគ្រប់រូបដែលបានឮទូលបង្គំនៅព្រឹកនេះ ប្រាប់សេចក្តី ពិតនេះ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមធ្វើជាបន្ទាល់របស់ទូលបង្គំ ដូចលោក សាំយូអែលពីបុរាណ “តើខ្ញុំធ្លាប់បានប្រាប់ពួកគេពីអ្វីនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែក្រៅតែពីការពិតទេ?” ពួកគេជាចៅក្រម។ ហើយខ្ញុំប្រាប់ពួកគេឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាទ្រង់បាននាំទូលបង្គំទៅទីកន្លែងនោះ។ ហើយទ្រង់ដឹងថាវាជា ការពិត។

175 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ បើមានអ្នកខ្លះដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ សូម អោយម៉ោងនេះដែលជាពេលដែលពួកគេនិយាយ “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមដាក់ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គក្នុងចិត្តទូលបង្គំ។” ផ្តល់វាព្រះវរបិតាអើយ។

176 ហើយឥឡូវនេះ ដោយអ្នកឱនក្បាលចុះ សូមលើកដៃរបស់អ្នកឡើង ហើយ និយាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ ព្រះជាម្ចាស់នឹងនៅក្នុងខ្ញុំ។”

177 ឥឡូវនេះពេលអ្នកនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ គឺគ្រាន់តែសុខសប្បាយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិននិយាយទៅកាន់ព្រះវរបិតា “ព្រះនៅក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំ បោះបង់ចោលអ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយ។ ខ្ញុំលះបង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីស្រឡាញ់ ទ្រង់និងបម្រើទ្រង់ ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ខ្ញុំនឹង តាមទ្រង់ នៅគ្រប់ខគម្ពីរនៃទ្រង់ទាំងអស់”? ប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគ្រីស្ទានទេ “ទូលបង្គំនឹងធ្វើ ព្រះអម្ចាស់អើយ។”

178 “ប្រសិនបើទូលបង្គំមិនទាន់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...” ទ្រង់នឹងដឹង ថាពេលណាអ្នកបានទទួលវា។ វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នក—វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការធានា និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នកត្រូវការ។ អូ អ្នកប្រហែលជាបានធ្វើខុសគ្នា មាន អាម្មណ៍ដូចជាអ្នកប្រហែលជាបានស្រែក ឬនិយាយភាសាដទៃ នោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពនោះមិននៅទីនោះ ជឿខ្ញុំឥឡូវនេះចុះ និយាយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមដាក់នៅក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំ និងនៅក្នុងព្រលឹង ខ្ញុំ ការឈោងដល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ថាខ្ញុំអាចស្រឡាញ់ និងថ្វាយសិរីល្អ

និងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពនៅក្នុងចិត្ត ខ្ញុំថ្ងៃនេះ ដែលនឹងនាំខ្ញុំទៅទឹកដីនោះនៅពេលដង្ហើមចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំចាកចេញពីខ្ញុំ ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាន។ អ្នកអធិស្ឋានដោយខ្លួនឯង ឥឡូវនេះ។ តាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក អ្នកអធិស្ឋានសុំព្រះឱ្យធ្វើរឿងនោះសម្រាប់អ្នក។

179 ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ អ្នកបុរសមានសក់ពណ៌ប្រផេះដ៏មានតម្លៃអង្គុយនៅទីនេះ ដែលបានខិតខំធ្វើការនិងចិញ្ចឹមកូនៗ! អ្នកក្រីក្រលោកយាយចាស់ដែលបានបង្ហូរទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ! ខ្ញុំសូមធានាអះអាងដល់អ្នកថា ប្អូនស្រី ជាទីស្រឡាញ់ វាមិនមែនជាផ្លូវឆ្លងកាត់ដង្ហើមផ្សេងទៀតទេ។ ខ្ញុំជឿថាវាពិតជានៅក្នុងបន្ទប់។ វាគ្រាន់តែជាវិមាត្រដែលយើងរស់នៅ។ នេះគ្រាន់តែជាអំពើពុករលួយដែលយើងរស់នៅសព្វថ្ងៃ។

180 “ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យក្លាយជាបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់។” អ្នកអធិស្ឋាន ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

181 ដោយសេចក្តីគោរព ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ យើងរីករាយដែលយើងដឹងថាកំណើតរបស់យើងមកពីណា។ យើងរីករាយដែលយើងបានធ្វើ “កើតមកមិនមែនកើតចេញពីបំណងប្រាថ្នារបស់មនុស្ស ឬតាមបំណងនៃសាច់ឈាម តែតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។”

182 ហើយយើងអធិស្ឋាន នៅថ្ងៃនេះ ព្រះវរបិតាអើយ ដែលអ្នកទាំងនេះកំពុងតែស្នើសុំការលើកលែងទោសនិងសុំព្រះគុណ សូមអោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ បានធ្វើការនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ មិនមានវិធីសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើវាទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាបុរសម្នាក់ ដែលជាកូនប្រុសរបស់គឺសម្នាក់ទៀត។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវការទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

183 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឱ្យទូលបង្គំបានដូចជាសំយុងអែលជាអ្នកដែលប្រាប់សេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាក់វារហូតមក ដល់ពេលនេះ ហើយខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងបន្តដរាបណាខ្ញុំនៅតែស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់។

184 សូមឱ្យពួកគេទាំងអស់ឥឡូវនេះទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ព្រះវរបិតាអើយ។ សូមឱ្យថ្ងៃនេះមិនដែលចាកចេញពីពួកគេឡើយ។ នៅក្នុងម៉ោងដែល

ពួកគេបានចាកចេញពីផែនដីនេះ អាចជាអ្វីដែលខ្ញុំទើបតែបាននិយាយទៅកាន់
ពួកគេ បើកទៅរកការពិត។ ហើយដូចដែលយើងអង្គុយនៅទីនេះ ជីវិតមែងស្លាប់
ថ្ងៃនេះ សម្លឹងមើលនាឡិការបស់យើង គិតពីអាហារពេលល្ងាចរបស់យើង នៃ
ការងារថ្ងៃស្អែក នៃការយកចិត្តទុកដាក់ និងការលំបាកនៃជីវិត ពួកគេនឹងមិន
ត្រូវការទៀតទេ។ ពួកគេនឹងរសាត់ទៅឆ្ងាយ។ វានឹងមិនខ្វល់ខ្វាយឡើយ និង
សេចក្ដីអំណរដ៏អស្ចារ្យមួយនៃភាពអស់កល្ប។ ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវប្រភេទនៃជីវិត
នោះ ព្រះវរបិតាអើយ គ្រប់គ្នា។ និងអាច...

185 ខ្ញុំសូមទ្រង់នូវការនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមាន
វត្តមាននៅព្រឹកនេះ ដែលបានឮខ្ញុំនិយាយពីនិមិត្តនេះ ខ្ញុំអាចជួបពួកគេម្នាក់ៗនៅ
ត្រើយម្ខាងទៀត ទោះបីជាមានបុរសនៅទីនេះដែលមិនយល់ស្របនឹងខ្ញុំនិងស្ត្រីក៏
ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមកុំអនុញ្ញាតឲ្យដំហាររបស់យើងឈប់ដើរ
ឡើយ។ សូមឱ្យយើងបានជួបពួកគេនៅទីនោះ ហើយពួកគេក៏រត់ផងដែរ ហើយ
យើងចាប់យកគ្នាទៅវិញទៅមកស្រែកថា។ “បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង។”
សូមឱ្យវាដូចជាវាត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ចំពោះអ្នករាល់គ្នា
អ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់និងអ្វីទាំងអស់ដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាវា
មិនមែនជាវិធីនោះទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេទាំងអស់។ សូម
ឱ្យពួកគេលេចឡើង ព្រះវរបិតាអើយ។ ខ្ញុំផ្តល់ជូនពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
អាចឱ្យពួកគេធ្វើផ្នែករបស់ពួកគេ ដើម្បីទទួលយកវា។ សម្រាប់ខ្ញុំសូមវានៅក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

186 យើងមានពេលតែមួយភ្លែត ដើម្បីអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកជម្ងឺ។ ខ្ញុំឃើញថា យើង
មានក្មេងស្រីឈឺតិចតួចនៅទីនេះ និងស្ត្រីម្នាក់នៅលើកៅអី។

187 ឥឡូវនេះ ចំពោះបងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ សូមកុំយល់ច្រឡំ
ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះ នៅពេលដែលខ្ញុំស្លាប់ សូមឱ្យខ្ញុំត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ។ សូមឱ្យខ្ញុំទៅកន្លែង
នោះជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់នៅ កន្លែងដែលវានៅ។ ខ្ញុំមិនព្យាយាមធ្វើជាប៉ូលដែល
ត្រូវគេចាប់បាននៅឋានសួគ៌ទីបីឡើយ។ ខ្ញុំមិននិយាយបែបនោះទេ។ ខ្ញុំជឿថាគាត់
កំពុងតែព្យាយាមលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ ព្យាយាមផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវអ្វីមួយបន្តិចបន្តួចដើម្បីជំរុញ
ខ្ញុំ ក្នុងកិច្ចបំរើថ្មីរបស់ខ្ញុំ។

188 តើវាហាក់ដូចជាមិនសមហេតុសមផលទេប្រសិនបើខ្ញុំអានអ្វីមួយនៅទីនេះ តែមួយនាទី? តើវាមិនអីទេឬ? មួយក្នុងចំណោមទស្សនាវដ្តីឈានមុខគេរបស់ ប្រទេសនេះគឺ ប៊ីលីហ្គ្រាហាំ:

189 “បណ្ឌិតប៊ីលីហ្គ្រាហាំ ត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម នៅលើ ទំព័រមុខគេនៃកាសែត អាហ្វ្រិកានថែមស៍ ខែកុម្ភៈទី ១៥ ឆ្នាំ ១៩៦០។ អ្នកនិពន្ធ អត្ថបទដែលជាម៉ូស្លីមម៉ូហាម៉ាដាន គិតថាអព្វតហេតុគួរធ្វើតាមការអធិប្បាយ ពីដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ យើងដកស្រង់: នេះគឺជា: ព្រះគ្រីស្ទបានសន្យាជាមួយអ្នកដើរតាមទ្រង់ នៅពេល ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងធ្វើកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ ដែរ: ហើយគាត់នឹងធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត។” តើក្រុមជំនុំធ្លាប់បានធ្វើកិច្ចការ នោះទេ—លក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ? តើវាអាចនៅថ្ងៃនេះទេ? តើ ព្រះវិហារណាមួយអាចញែកចេញបាន ដើម្បីសំដែងអព្វតហេតុពាក់កណ្តាលដែល ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ មិនមែននិយាយទេ “កិច្ចការដែលធំជាង”? ក្នុងនាមជាបុគ្គល ម្នាក់ដែលល្បីល្បាញ ជាអ្នកតស៊ូមតិ របស់គ្រីស្ទបរិស័ទ ក្រោកឡើងដើម្បីប្រោស មនុស្សស្លាប់អោយមានជីវិតរស់ឡើងវិញ? តើអ្នកអាចដើរលើសមុទ្របានទេ? តើអ្នកអាចព្យាបាលអ្នកឈឺនិងអាចឱ្យមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញបានទេ? តើនេះ មិនមែន យោងទៅតាមសម័យរៀបរាប់ដែលបានលើកឡើងខាងលើដែលបាន បង្កើតឡើងដោយជនជាតិម៉ូហាម៉ាត់ដានមែនរឺទេ? ឬកំណត់ឬការសាកល្បង ដោយព្រះគ្រីស្ទ...?..អ្នកដើរតាមដូចជាការថ្លែងរបស់អ្នកខ្លះ រឺនៅក្នុងជំនឿរបស់ អ្នក? ភាគច្រើនចំពោះអត្ថបទម៉ូស្លីមគឺជាពាក្យដែលខកខានមួយបន្ទាប់ពីពាក្យ មួយទៀត។”

190 ពួកគេបានបន្ទោសម៉ូស្លីមនេះ ប៉ុន្តែគាត់និយាយត្រូវ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែល ពួកគេត្រូវនិយាយ:

191 “ចម្លើយដែលល្អបំផុតដើម្បីអានព្រះគម្ពីរនិងស្គាល់កូរ៉ាន។ គម្ពីរកូរ៉ានងេត្រោះ ថា...ដោយ...ទទួលរងដោយការប្រៀបធៀប។ ការអះអាងរបស់ម៉ូហាម៉ាត់និយម គឺពួកនិងពួកខាងសាសនាគ្រីស្ទ គឺសុទ្ធ” (បំ-ជុ-ទុះ) “បំផ្ទុះ” (ខ្ញុំគិតថា) “ការ ស្រមើលស្រមៃ។ ទោះយ៉ាងណា អ្នកនិពន្ធ បាននិយាយអំពីចំនុចសំខាន់ៗទាក់ទង នឹងអព្វតហេតុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះម្តងទៀតយើង

សង្ស័យពីភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកនិពន្ធ សម្រាប់អ្នកណាដែលអាចចង្អុលបង្ហាញ ហើយអាចជំទាស់នឹងអព្វកហេតុដែលបានធ្វើដោយលោកវីលៀម ប្រាណហាំ មុនវិហារម៉ូស្លីមនៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង នៅពេលមនុស្សមួយម៉ឺននាក់បានទទួល ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ នៅក្រោមព័ន្ធកិច្ចវិលៀម ប្រាណហាំ នៅឌូបាន ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងកន្លែងផ្សេងទៀត នៅទូទាំងពិភពលោក ឬទៅ ជី អិល អូសប៉ែន នៅអាហ្វ្រិកខាងកើត? ជាការពិត យើងឈរមួយរយភាគរយ សម្រាប់បីលីហ្គ្រាហាំ។ យើងបាននិយាយពីចំណុចនៃសំណួរ គឺមិនមែន...ចំណុច នៃសំណួរនេះគឺមិនមានតម្លៃទេ។”

192 ប៉ុន្តែនៅក្នុងពាក់កណ្តាលនៃការបន្តិចរបស់វា (ពួកគេបានហៅខ្ញុំ...បាន និយាយថាយើងជាមនុស្សងប់ងុល យើងមិនដឹងថាយើងកំពុងធ្វើអ្វីទេ។) ពួកគេត្រូវតែធ្វើជាសាក្សីនៅក្នុងក្រដាសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ថាព្រះបានធ្វើវា យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ព្រះ សព្វថ្ងៃនេះ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើដែរ។ អ្នកប្រហែលជាមិន គិតថាពួកគេមិនជឿទេ ពួកគេមិនបានឃើញទេ។ គ្រាន់តែមិនត្រូវបានលាក់ វាមិន ត្រូវបានធ្វើនៅជ្រុងមួយ។ ហើយមានមនុស្សរាប់រយរាប់ពាន់នាក់កំពុងអង្គុយនៅ ទីនោះ មើលនោះ។ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញក្មេងប្រុសដែលពិការ ហើយ មានជម្ងឺចូលមក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់គាត់អំពីជីវិតរបស់គាត់និងអ្វីៗ និង អ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងនោះ។ ហើយឃើញមូស្លីមមួយម៉ឺននាក់ក្រាបចុះ នៅលើដីរាបស្មើ ទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។

193 យើងនៅតែមានជី.អិល អូសប៉ែន ជាដើម ដែលនៅតែចិញ្ចឹមអាហារ-ចៀម។ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុស អូសប៉ែន មិនបានស្ថិតនៅក្នុងចំណោមម៉ូស្លីមនៅឡើយទេ។ ពួកគេអះអាងថាពួកគេមានភាពលេចធ្លោខ្លាំងណាស់។ ប៉ុន្តែយើងនៅតែមានព្រះ ដែលអាចរំដោះចៀមចេញពីតោ អាចរំដោះចៀមចេញពីខ្លាឃ្មុំបាន។

194 វាល្អដែលខ្ញុំដឹងថាពួកគេត្រូវសរសេរវាហើយទទួលស្គាល់វា។ ទេ ពួកគេ គិតថាពួកគេធ្វើមិនបាន។ ពួកគេបានដើរចេញហើយបែរខ្នង ពួកគេនិយាយថា “អូ វាបានកន្លងផុតទៅហើយ។”

195 ម៉ូស្លីមបាននិយាយថា “តើពួកគេ? ព្រះគម្ពីរទាំងមូលត្រូវបានអនុម័ត។ អ្នក ខុសទាំងអស់។ អ្នកកំពុងថ្វាយបង្គំបុរសម្នាក់ ដែលបានស្លាប់ ហើយឈ្មោះរបស់

គាត់គឺព្រះយេស៊ូវ។ ហើយគាត់បានស្លាប់ជាយូរមកហើយ ហើយមិនមានរឿងដូចគាត់ដែលត្រូវបានរស់ឡើងវិញទេ។”

196 ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចនិយាយបាននៅក្នុងការប្រជុំខ្លួនបានទេ។ នៅទីនោះគាត់បានឈរធ្វើអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ វាបានបង្ហាញដល់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះសូម្បីតែ—និកាយត្រូវត្រលប់មកវិញ មនុស្សដែលបានសរសេរនិងប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំត្រូវតែតាមដានការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំលើព្រះគម្ពីរ គឺជាអ្នកដែលត្រូវសរសេរវានៅក្នុងក្រដាសរបស់ពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេសរសេរទ្រង់ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយមិនគិត។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេសរសេរទ្រង់ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

197 យើងមានក្មេងស្រីតូចៗឈឺអង្គុយនៅទីនេះ។ ជាកូនរបស់អ្នក? បងស្រី មានបញ្ហាអ្វី? [បងស្រីនិយាយថា “វាជាការហូរឈាមខួរក្បាល។”—អេឌី។] អ្នកស្រី? [“ការហូរឈាមខួរក្បាល។” ជំងឺឬសដូងបាតខួរក្បាល។ [“ខ្ញុំបានសរសេរទៅកាន់អ្នក កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន អំពីជំងឺឈាមខួរក្បាលរបស់នាង។” អូ មែនហើយ។ [“ឥឡូវនេះ នាងមានជំងឺរយៈពេលបួនឆ្នាំ នៅខែសីហា។” បួនឆ្នាំគឺនៅខែសីហា។ [“បងប្រុស នេវិល បានចុះទៅជួបនាង។” អូ តើមកពីម៉ាងហ្ន៎ ឬកន្លែងណាដែលនៅទីនោះ? [“ប៉ៅលី។” ប៉ៅលី។ តើនេះជាក្មេងស្រីនោះ មែនទេ? មានរឿងតែមួយគត់ ដែលម្តាយអាចជួយសង្គ្រោះក្មេងស្រីបាន: នោះគឺជា ព្រះស្តាល់នាង។ [“នាងប្រសើរជាងនាងពីមុនទៅទៀត។” ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់។

198 បងប្រុស នេវិល បានចុះអធិស្ឋាន ឲ្យ នាងហើយឬនៅ? [បងប្រុស នេវិល និយាយថា “បាទលោក។”—អេឌី។] ចាប់តាំងពីបងប្រុស នេវិល បានទៅហើយអធិស្ឋានអោយនាងនាងបានធូរស្បើយហើយ។ នៅតែមានគង្វាលដែលស្តាល់អាហារ-ចៀម។

199 បងស្រីជាទីស្រឡាញ់ តើអ្នកមានបញ្ហាអ្វី អង្គុយនៅលើកៅអីនៅទីនោះ របស់អ្នក? [បងស្រីម្នាក់និយាយថា “នាងមានជំងឺមហារីក។”—អេឌី] មហារីក។

200 ជាការប្រសើរណាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែសួរអ្នកអ្វីមួយប្រហែលជានៅទីនេះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះត្រូវបានព្យាបាលដោយ...ជំងឺមហារីក? លើកដៃឡើង។ មើលនៅទីនេះ បងស្រី។ [“នាងជាមនុស្សថ្លង់ ហើយនាងមិនអាចស្តាប់នូវអ្វីដែលអ្នកនិយាយនោះទេ។”—អេឌី។]

201 ព្រះជាអ្នកព្យាបាល។ យើងដឹងហើយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំ អាចទៅទីនោះបាន ហើយយកបុសដូងបាតនោះចេញពីក្មេងស្រី ហើយធ្វើឲ្យ នាងជាសះស្បើយបាន ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីបញ្ហាឬអាចយកមហារីកចេញពីស្រ្តី នោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងរឿងមួយ មានខ្លាឃ្មុំមួយ (មហារីក ដុំសាច់ ពិការភ្នែក និង រហូតដល់ស្លាប់) នៅថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបានចាប់ចៀមរបស់ព្រះ ហើយខ្ញុំបានចេញទៅ ដោយអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ហើយខ្ញុំបានសម្លាប់វាហើយនាំចៀមនោះមកវិញ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយយើងចេញទៅថ្ងៃនេះ មិនមែនជាមួយអ្វីដែលអស្ចារ្យនោះ ទេ បែបនេះ-និង-បែបនេះ។ ខ្ញុំចេញទៅដោយការអធិស្ឋាន។ ទ្រង់នឹងនាំនាង មកវិញ។

202 អ្នកជឿទេ មែនទេបងស្រី? អ្នកជឿដែរ មែនទេ បងស្រី? តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាន អ្នកដែលជឿដោយអស់ពីចិត្ត?

203 ឥឡូវនេះអ្នកឱនក្បាលរបស់អ្នកខណៈពេលដែលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន។

204 ចិត្តជាទីស្រឡាញ់ ស្រ្តីវ័យក្មេងស្រស់ស្អាតម្នាក់នៅទីនេះ ដែលមិនអាចដើរ បានទៀតទេ ឬដើរជុំវិញលើកលែងតែទ្រង់ជួយនាង។ សត្រូវបានចាប់នាង។ នាង ហួសពីការព្យាបាលរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតណាម្នាក់។ សត្រូវបានធ្វើឱ្យនាងលង់លក់ ឆ្ងាយពីកន្លែងទំនេរ រហូតដល់គ្រូពេទ្យមិនអាចធ្វើអ្វីបាន។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គមិននៅ ឆ្ងាយពីព្រះហស្តទ្រង់ឡើយ។ នាងនៅកន្លែងដែលទ្រង់អាចដាក់ដៃលើនាងនាម។ នៅលើមូលដ្ឋាននៃព្រះបន្ទូលព្រះ ខ្ញុំដាក់ដៃលើស្រ្តីវ័យក្មេងនេះ ហើយច្តោលទោស ការហូរឈាមខួរក្បាលនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមហៅនាង ត្រលប់ទៅស្រ្តីធម្មតាម្តងទៀត។ នាងនឹងរស់នៅចំពោះសិរីល្អនៃព្រះ។ សូមឱ្យ នាងបានល្អប្រសើរ ដើរនិងចេញពីព្រះវិហារនេះ ដូចជាអ្នកផ្សេងទៀត ដែលបាន ចូលមកស្រដៀងនឹងនេះ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះវាត្រូវបានតាមរយៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

205 ដូចជាការសាយសត្វនៃសក់របស់នាង គ្រាន់តែពីរបីជុំទៀតប៉ុណ្ណោះ។ ហើយ នាងនឹងស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនោះដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញទៀតទេប៉ុន្តែនៅក្មេង។ ប៉ុន្តែ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់នាង អង្គុយនៅទីនេះយំ ហើយពួកគេស្រឡាញ់នាង។ សត្រូវដើរអស្ចារ្យមួយដែលបានចាប់នាង ហើយកន្ត្រាក់នាងមិនអោយទៅជិត វេជ្ជបណ្ឌិត ដែលជាសត្វតោដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច នៃជំងឺមហារីក។ ព្រះជាម្ចាស់អើយ

ខ្ញុំមកតាមនាង។ ខ្ញុំមកនាំនាងមកវិញ។ ខ្ញុំសម្លាប់សត្វតោនៃជំងឺមហារីក នៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលមានជ័យជំនះ ដែលខ្ញុំជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតទ្រង់។ សូមឱ្យ វាចាកចេញពីនាង ហើយសូមឱ្យនាងមានសុខភាពល្អ ហើយរស់នៅជាច្រើនឆ្នាំ ទៀត សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជា អម្ចាស់នៃយើង។

206 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ មិនមែននៅក្នុងគ្រឿងសឹកដ៏អស្ចារ្យ មិនមែនជាលំពែងដុសខាត់ ភាសានិងវាក្យសព្ទរបស់អ្នកធ្វើអត្ថាធិប្បាយទេ ប៉ុន្តែ ដោយជំនឿធម្មតា។ ខ្ញុំមករកព្រលឹងនេះ ហើយរាងកាយនេះដែលជាសត្រូវនៃ ជំងឺមហារីក បានចាប់នាងហួសពីវដ្តបណ្ឌិត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមករកនាងនៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់នាំនាងត្រលប់ទៅវាលស្មៅបៃតងដែលមានម្លប់ ហើយនៅតែមាន ទឹក។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលខ្ញុំជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតរបស់ ទ្រង់។ ដោយមានជំនឿមុតមាំ ខ្ញុំជឿជាក់ថានាងនឹងត្រូវបាននាំត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណាចនៃការអធិស្ឋាននេះ ដែលយើងបានធ្វើ។ ...?...

207 (ខ្ញុំជឿថាមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ តើមានទេ?) [បងប្រុស នេវិល និយាយថា “បាទលោក។ គ្រូគង្វាលពីរនាក់មានកូនចៀមខ្លះទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក។”—អេឌី។]

208 តើអ្នកអាចងើបក្បាលបានមួយភ្លែតទេ? គ្រូគង្វាលទើបតែប្រាប់ខ្ញុំ...

209 មនុស្សទាំងនេះឈឺធ្ងន់។ ពួកគេមិនអីទេ។ កុំធ្វើអញ្ចឹង...វាមិនអីទេ។ ការសន្យារបស់ព្រះមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ យើងទៅតាមពួកគេ។

210 ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ មានមនុស្សខ្លះដែលត្រូវទៅ។ យើងនឹង មានកម្មវិធីម្តងទៀតនៅយប់នេះ។

211 តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះដែលមិនអាចមកនៅយប់នេះបានទេ ដែលចង់ អោយពួកយើងអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកឥឡូវនេះ ដែលមិនអាចនៅទីនេះយប់នេះ? តើ អ្នកអាចមកនៅទីនេះបន្ទាប់មក អ្នកដែលមិនអាចមកនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំនឹងមាន ពេលច្រើនទៀត បង្កើតជាបន្ទាត់អធិស្ឋាននៅយប់នេះ។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឲ្យមនុស្សទាំងនេះ។

212 អ្នកមានកូនប្រុសម្នាក់នៅទីនោះ? ត្រូវហើយ។ ប្រុងប្រុសនិយាយ “មិនអីទេ ឬបើខ្ញុំអោយបែបនេះ?”—អេឌី។ បាទ បងប្រុស។ អរគុណច្រើន។ តើវាមិនអីទេ ប្រសិនបើខ្ញុំបានអានវាបន្ទាប់ពីនេះឬឥឡូវនេះ? អរគុណ លោក។

213 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យយើងតែបន្តិចឬពីរនាទីទៀត បន្ទាប់មក យើងនឹងមាន—កម្មវិធីសម្រាប់—សម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹង ចង់ឃើញវា។

214 ហើយអ្នកទាំងឡាយណាដែលមានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅព្រឹកនេះ អ្នកត្រូវទៅផ្លាស់ប្តូរសម្លៀកបំពាក់នៅទីនេះ ហើយបុរសឆ្លងទៅ ខាងនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសំរាប់មនុស្សឈឺ ទាំងនេះ បន្ទាប់មកអ្នកប្រហែលជាត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ពិធីជ្រមុជទឹក។ ហើយអ្នក ដែលនៅពេលនេះ...

215 ឥឡូវ យប់នេះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមរត់—ជួរអធិស្ឋានតូចមួយនៅយប់នេះ ភ្លាម ៗ នៅពេលដែលពួកគេចូលមក។ ហើយយើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសៀវភៅ អេភេសូរទី១ នាយប់នេះ។ ហើយយើងសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានមកជួប អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនមានព្រះវិហារទៅ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានគ្រូគង្វាលនិង ព្រះវិហារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក អ៊ីចឹងអ្នក—អ្នកចូលរួមព្រះវិហារដ៏មានតម្លៃរបស់អ្នក ដែលអ្នកគាំទ្រចុះ។

216 ប្រសិនបើអ្នកត្រូវទៅ ហើយត្រូវចាកចេញនៅពេលនេះសូមព្រះប្រទានពរ។ នៅជាមួយយើងម្តងទៀតនៅពេលដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ យើងរីករាយដែលមាន អ្នក។

217 តើអ្នកត្រូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្រុសដែរឬទេ? តើអ្នកមានបញ្ហាអ្វី? សម្តីឆលាយឡើងខ្ពស់។

218 ឥឡូវនេះ អ្នកនៅសល់ ខណៈពេលដែលអ្នកខិនក្បាលរបស់អ្នកមួយនាទី យើងចង់អធិស្ឋាន។

219 ឱព្រះវិបិតាអើយ ខ្ញុំសូមអរគុណដល់ថ្ងៃនេះ ចំពោះជំពាមគង្វាលតូច ការអធិស្ឋានដែលនាំសត្វតោមកលុតជង្គង់ ហើយកូនចៀមតូចនោះត្រូវបាន ឃ្នាតឆ្ងាយពីគាត់ ហើយយកទៅឯម្តាយនិងឪពុកវិញ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់

បងប្រុសរបស់យើង។ ខ្ញុំសូមស្នើឱ្យទ្រង់នាំគាត់ចូលដោយសុវត្ថិភាពផងដែរ។ សូមឱ្យសម្ពាធឈាមនិងបញ្ហានៃរាងកាយរបស់គាត់បានជា។ ខ្ញុំទៅតាមគាត់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នាំគាត់ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរ។

ចុះទៅក្រោម ខ្ញុំឃើញអ្នកកាន់កេងប្រុសពិការភ្នែកម្នាក់។

220 មានរឿងមួយទៀតខ្ញុំចង់និយាយ។ ខ្ញុំកំពុងមាន...ឈឺធ្ងន់ក្នុងក្បាល។ ហើយខ្ញុំបានគិត...ខ្ញុំមិនចង់អោយអ្នកខកខានរឿងនេះទេប្រសិនបើអាច។ ខ្ញុំគិត “ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំនឹងផ្តល់អ្វីប្រសិនបើខ្ញុំអាចលឺអ្នកណាម្នាក់ឈប់នៅខាងក្រៅ? ភរិយាខ្ញុំនឹងនិយាយថា ‘ប៊ីលី មានសុភាពបុរសចាស់ម្នាក់នៅទីនេះដើម្បីជួបអ្នក។’

221 “ហើយនៅទីនេះចូលមកបន្តិច បុរសមានក្បាលទំពែកជាមួយនឹងភាពស្នមប្រពេះនៅជុំវិញមុខរបស់គាត់។ គាត់នឹងដើរនិយាយ ‘អ្នកគឺជាបងប្រុស ប្រាណហាំ?’

“ខ្ញុំនិយាយថា ‘បាទ គឺខ្ញុំ!’

222 “ខ្ញុំឈ្មោះស៊ីម៉ូន។’ ដាក់ដៃលើខ្ញុំហើយក្រឡេកមើលមកខ្ញុំបន្តិច។ និយាយថា ‘អ្នកគឺជាអ្នកជឿ បងប្រុសប្រាណហាំ។’

“ត្រូវហើយ។’

223 “វានឹងមិនអីទេ។’ ស៊ីម៉ូនពេត្រុស ពីព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំពិតជាពេញចិត្តក្នុងការស្តាប់! គាត់មិនចាំបាច់និយាយច្រើនទេ។ គ្រាន់តែដាក់ដៃលើខ្ញុំ ហើយមិនអីទេ។”

224 ហើយអ្វីដែលមករកខ្ញុំដោយជំនួយពីព្រះ និងដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ មានមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ជឿដូចគ្នាប្រសិនបើខ្ញុំមករកពួកគេ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ឱ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបានទៅដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន។ សូមឱ្យគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ...”

225 ខ្ញុំគិតថា “បើសិនស៊ីម៉ូន ឬប៊ូល អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេ គ្រាន់តែចូលមកហើយនិយាយថា ‘អ្នកជាបងប្រុសប្រាណហាំ?’

“ត្រូវហើយ។’

226 “ដាក់ដៃពួកគេលើខ្ញុំ ហើយមើលមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា ‘ត្រូវហើយបងប្រុស ប្រាណហាំ’ គ្រាន់តែដើរចេញទៅ។”

227 “ខ្ញុំមិនអីទេ។ ខ្ញុំមិនអីទេ។ ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...ក្មេងប្រុស ភាពក្លាហានរបស់ខ្ញុំនឹងកើនឡើងនៅពេលនោះ។ ខ្ញុំនិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងមិនអីទេ។’” បាទ មែនហើយ។

228 ហើយមានមនុស្សជឿដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងចុះនៅ ទីនេះ ដើម្បីធ្វើការដាក់ដៃលើអ្នក ចូរសូមព្រះ។

229 ខ្ញុំចង់ទៅជាមួយក្មេងប្រុសតូចនេះ ប្អូនស្រី គ្រាន់តែមួយនាទី។ គាត់ជា ក្មេងប្រុសពិការភ្នែកតូច។ តើគាត់ពិការភ្នែកយូរប៉ុណ្ណាហើយ? ប្រងស្រីម្នាក់ និយាយថា “តាំងពីកើតមក។”—] តាំងពីកំណើត។

230 សួស្តីក្មេងតូច! អូ អ្នកគឺជាក្មេងប្រុស ដ៏អស្ចារ្យ...?...

231 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! ហួសពីការងាររបស់វេជ្ជបណ្ឌិតទៅទៀត នៅពេល កំណើតក្មេងប្រុសតូចនេះកើតមកខ្វាក់ភ្នែក ហើយគាត់មិនអាចមើលឃើញ ទេ ក្មេងតូចដ៏ស្រស់ស្អាត គួរឱ្យស្រឡាញ់នេះ។ ហើយសត្រូវ មុនពេលដែល មិត្តតូចមានឱកាសក្នុងជីវិត បានធ្វើឱ្យគាត់លោតហួសពីការទៅដល់របស់ វេជ្ជបណ្ឌិត។ ដូច្នោះ ទូលបង្គំកំពុងតែចេញតាមគាត់ នៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់ អើយ។ ការអធិស្ឋានដ៏សាមញ្ញនេះ។ សូមឱ្យទូលបង្គំនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញព្រះ។ ទូលបង្គំបានជួបនឹងខ្មាំងសត្រូវអារក្ស នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយ ទូលបង្គំបានអះអាងថា ក្មេងប្រុសនេះគឺសម្រាប់ព្រះ។ ទូលបង្គំអះអាងពីការ មើលឃើញរបស់គាត់ ចំពោះព្រះដែលផ្តល់ឱ្យគាត់ នូវអ្វីដែលសាតាំងបានប្តូរ យកពីគាត់។ សូមឱ្យគាត់មានវា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វានឹងមាន។ ឥឡូវនេះ វាដូច្នោះ។

232 ឥឡូវនេះ បងស្រី ជាទីស្រឡាញ់ អ្នកមិនមានការសង្ស័យមួយទេ ដែល ថាក្មេងប្រុសតូចនេះនឹងមិនអីទេ។ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នក នាំគាត់ត្រឡប់មកវិញនៅឯ ក្រុមជំនុំ ហើយបង្ហាញដល់មនុស្ស ដែលគាត់អាចមើលឃើញ ឥឡូវនេះ តើនឹង មិនអីទេឬ?

ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការមើលឃើញរបស់គាត់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...?

²³³ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីដាក់...កូនតូចមួយដែលយើងបានអធិស្ឋាន យ៉ាងច្រើនសម្រាប់គាត់! ប៉ុន្តែនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំបានមកម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះនាម នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយឆ្ងល់ខ្លាំងនូវខ្សែជង្រក់ដ៏តូចមួយដែលទ្រង់បានអោយ ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់បានជួយខ្ញុំជាមួយនេះ ព្រះអម្ចាស់ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទទួលយក...ចេញពីមាត់របស់ជំងឺមហារីក ចេញពីមាត់នៃសេចក្តីស្លាប់ ដោយខ្លួនឯង ប្រោសមនុស្សស្លាប់អោយរស់ឡើងវិញ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបាន ប្រកាសថាស្លាប់ ហើយដេករឹងហើយត្រជាក់។ ខ្ញុំមកតាមសត្រូវនេះ នៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះសូមនាំនាងត្រឡប់មកវិញ ឱ្យមានសុខភាព ល្អម្តងទៀតព្រះ អម្ចាស់អើយ។ ផ្តល់វា។ ដូច្នេះវាត្រូវបានធ្វើសម្រាប់ថ្វាយសិរីល្អ របស់ព្រះ។

²³⁴ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានអធិស្ឋានឱ្យ? [ប្រស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេឌី។] អ្នកគឺជាអ្នកជឿមែនទេ? [“ត្រូវហើយ។” ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនាំនាងទៅដល់កន្លែងតូចមួយនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យវាចាកចេញពីនាង ហើយមិនត្រឡប់មកវិញឡើយ។

²³⁵ [ប្រស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។] មែនហើយ ដែល ជាខ្សែជង្រក់តូចដូចគ្នាដែលបានទៅហើយទទួលយកបងប្រុស ហាឡេ និង សម្រាប់កូនស្រីរបស់អ្នកនិងខ្លួនអ្នក។

²³⁶ ឥឡូវនេះ ព្រះវិបិតានៃស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំមកតាមសត្រូវដោយប្រើជារតូចមួយ ដែលទ្រង់ឱ្យខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកធ្វើឱ្យប្រជាជនជឿ ហើយ ស្មោះត្រង់នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន” ថ្មតូចនោះនឹងឈានដល់ចំណុចសំលាប់។ សូម ឱ្យវាទៅឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចដែលទូលបង្គំបានផ្ញើវាទៅសំណើរបស់ នាង។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ អា ម៉ែន។

²³⁷ [ប្រស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។] មិនអីទេ បងស្រី។ ឥឡូវយើង...សរសៃប្រសាទគឺហួសពីគ្រូពេទ្យ។ ពួកគេអាចផ្តល់អ្វីមួយឱ្យអ្នកធ្វើឱ្យ អ្នកស្ងប់ ប៉ុន្តែវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែយ៉ាប់យឺនបន្ទាប់ពីនោះ។ មែនហើយ។ ឥឡូវ

មើលទៅ។ យើងនឹងចេញទៅបន្ទាប់ពីវា នៅព្រឹកនេះ។ ចេញទៅក្រៅ នាំអ្នក ត្រឡប់មកវិញ។ ចំណុចទទេនៅលើកាសែត។

238 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ...[ចំណុចទទេនៅលើកាសែត—អេឌី។]...ថ្មតូចៗ៥ ដុំ ជ-នឿ-និងខ្សែដង្កក់នៃការអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំកំពុងនាំប្អូនស្រីខ្ញុំពីការជាប់គាំង នៃការភ័យនោះ...?...នៅឯនាយ។ ខ្ញុំកំពុងនាំនាងត្រលប់ទៅរកសន្តិភាពនិង វាលស្មៅបៃតងដែលមានម្លប់ហើយនៅតែមានទឹក។ ខ្ញុំធ្វើកិច្ចការនេះនៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

[បងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។]

239 ឱព្រះវរបិតាអើយ ក្មេងស្រីតូចនេះ យើងមានសេចក្តីត្រេកអរណាស់ដែលវា មិនមានសាច់ដុំ។ ប៉ុន្តែទោះបីវាជាអ្វីក៏ដោយ វានៅតែស្ថិតក្នុងការទៅដល់របស់ ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយទូលបង្គំបានមកជាមួយជំនឿខ្សែដង្កក់ និងថ្ម នេះ។ ហើយទូលបង្គំចុះចូលនេះដោយកម្លាំងទាំងអស់ដែលទូលបង្គំចោះវា បាន។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យវាប៉ះពាល់ដល់សញ្ញានេះ។ សូមអោយប្អូនស្រីរបស់យើងបានជា។ ទូលបង្គំធ្វើកិច្ចការនេះនៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

[បងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។]

240 ក្នុងនាមជាម្តាយ ក្មេងនេះនិងកូនតូចរបស់នាង ដែលជាម្តាយតូចមួយដែល នាងចង់នៅឯនាយ នៅឯនាយម្ខាងទៀត នៅក្នុងទឹកដីដង្កើងដែលខ្ញុំទើបតែ បាននិយាយ ហើយពួកគេ...ម្តាយនឹងមិនរស់នៅជាមួយគ្រួសារទេ...ចិញ្ចឹមមិត្ត តូចទេ ហើយអ្នកក៏មិនអាចរស់នៅបានយូរដោយគ្មានជំនួយពីទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងមកដោយប្រើកម្លាំងនិងគោលបំណងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានចំពោះសត្រូវ។ ហើយនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំបានទះកំផ្លៀងវា។ ពួកគេនឹងបាន ជាសះស្បើយ សម្រាប់ជាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

[បងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។]

241 អូ ល្អណាស់។ ខ្ញុំរីករាយ។ មែនហើយ ពុំនូវកិច្ចនោះគឺជាពុំនូវកិច្ចដ៏អស្ចារ្យបំផុត ក្នុងការចង្អុលមនុស្ស។ វាបានចង្អុលទៅធ្វើការ...?...

242 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង សាតាំងបានញាំញីម្តាយតូចនេះ ហួសពីបណ្ឌិតឆ្ងាយណាស់។ ពួកគេអាចត្រឹមតែលេបថ្នាំចេញតាមវិធីនោះ ហើយព្រះជាម្ចាស់អើយ វានឹងបំផ្លាញនាង នៅជុំវិញ ស្ទើរតែធ្វើឱ្យនាងដឹងថានាងនៅឯណា។ ហើយនៅពេលដែលនាងមកដល់នាងកាន់តែយ៉ាប់យឺន។ ប៉ុន្តែទូលបង្គំមកជាមួយជំនឿដ៏មុតមាំនេះ ដោយដុំថ្មដឹកនាំដោយមានគោលដៅផ្ទាល់ដើម្បីឈានដល់គោលដៅ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំបានយកភាពភ័យនេះចេញពីនាង សម្រាប់ជាសិរីល្អនៃព្រះ។ អាម៉ែន។

[មាននរណានិយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។]

243 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ បងប្រុស ចចដេកនៅត្រង់កន្លែង ជិតស្លាប់ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំបានមើលឃើញថាអ្វីដែលសេចក្តីជំនឿបានធ្វើសម្រាប់គាត់។ ឥឡូវគាត់ឈឺសន្លាក់ឆ្អឹង ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងដឹងថាពួកគេអាចអោយថ្នាំសន្លាក់ខ្លះដែលជួយបំបាត់ការឈឺចាប់ ប៉ុន្តែវានឹងមិនយករឿងនេះចេញបានទេ។ ដូច្នេះយើងសូមអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមឱ្យឈឺសន្លាក់ឆ្អឹងចេញទៅ។ សូមឱ្យគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយសូមអោយបានជាសះស្បើយ។

អរគុណបងប្រុស។

244 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ សម្លាញ់? [បងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេឌី។] អូ ខ្ញុំអើយ! នាងថ្លង់។ តើអ្នកអាចលឺអ្វីទាំងអស់? អ៊ូ-ហ៊ី។ ហួសពីការទៅដល់នៃជីវិតរមែងស្លាប់! តើអ្នកជាអ្នកជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេ? [បងស្រីនិយាយថា “អាម៉ែន។”] ខ្ញុំបានឃើញស្រ្តីដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់នៅទីនោះនៅថ្ងៃមួយ។ អ្នកនឹងក្មេងម្តងទៀតជារៀងរហូត។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចង់រស់នៅឥឡូវនេះដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ត្រលប់ទៅ...

245 [បងស្រីនិយាយថា “ទេ ខ្ញុំសោកសៅចំពោះកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។”—អេឌី។] កូនប្រុសរបស់អ្នក។ [“វាបានបាត់អស់រយៈពេលជាងពីរឆ្នាំមកហើយ។”] តើអ្នកមិនអាចរកឃើញគាត់ទេ? [“គាត់នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់។”] អូគាត់—គាត់បានទៅលើ? [“អ៊ូ-ហ៊ី។ ឆ្លងកាត់ជ្រលងនៃសេចក្តីស្លាប់។”] អូ! [“និងស្នាមញញឹមរបស់ខ្ញុំ។”] ទុក្ខព្រួយ។ មែនហើយ។ [“ខ្ញុំសោកសៅ...ខ្ញុំពិបាកចិត្តណាស់។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ប្រសិនបើវាជាជន្លះរបស់ព្រះ ខ្ញុំចង់ឱ្យគាត់ទទួលយកខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីក្រៅពីសុភមង្គលនៅក្នុងទ្រង់ទេ។”]

246 បងស្រីជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ។ តើ នាងបានឮនិមិត្តនៅព្រឹកនេះទេ? [បងស្រីម្នាក់ទៀតនិយាយថា “នាងអាចស្តាប់ បានទាំងអស់។”—អឌី។] មែនហើយ អ្នកប្រាប់នាង។

247 ល្អហើយ នាងនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ លើសពីដង្ហើមរបស់អ្នក នៅទីនេះ ក្មេងប្រុសដ៏មានតម្លៃនោះកំពុងរង់ចាំអ្នក។ អ្នកនឹងនៅក្មេងដូចគាត់។ ស្រឡាញ់ គ្រាន់តែស្រឡាញ់...[បងស្រីនិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់នៅទេ។ ខ្ញុំចង់ទៅរក គាត់ ប្រសិនបើជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។”—អឌី។]

248 ព្រះវិបិតានៃស្ថានសួគ៌ ការប្រណាំងនៃជីវិតត្រូវបានដំណើរការ។ មិន មាននៅសល់ច្រើនទេ។ ហើយក្មេងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់នាងដែលឆ្លងកាត់ ទន្លេ ប្រសិនបើគាត់អាចមើលទៅក្រោយ គាត់នឹងនិយាយថា “គ្រាន់តែពីរបីថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ។” នាងកំពុងរង់ចាំទូក ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលនឹងនាំនាងឆ្លងកាត់អំពូ ទៅកាន់ទឹកដីដ៏រុងរឿងនោះ។ សូមប្រទានពរដល់នាង វិបិតាអើយ និងសម្រាលទុក្ខ នាង។ ហើយនោះអាចជាការជួបជុំដ៏អស្ចារ្យមួយដែលឆ្លងកាត់ទន្លេ។

ស្ដេចដែលត្រូវគេបដិសេធ KHM60-0515M

(The Rejected King)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 15 ឧសភា 1960 នៅ រោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺរសាន់វិល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG